

Lovforslag nr. L 219. Fremsat den 15. marts 2000 af Kim Behnke (FRI), Tom Behnke (FRI), Thorkild B. Fransgaard (FRI) og Kirsten Jacobsen (FRI)

Forslag

til

Lov om ophævelse af 100 love og retsforskrifter

(Ophævelse af mere end 100 love og retsforskrifter, der er forældede og uden retlig nødvendighed)

Kapitel 1

Love og retsforskrifter, der skal ophæves

§ 1

Lex Regia (kongeloven) af 14. november 1665 ophæves.

§ 2

Grevernes Privilegier af 25. maj 1671 ophæves.

§ 3

Friherrenes Privilegier af 25. maj 1671 ophæves.

§ 4

Krigs-Rets Instruction ang. Krigen til Lands af 9. marts 1683 ophæves.

§ 5

Kong Christian Den Femtis Danske Lov af 15. april 1683 ophæves med undtagelse af følgende artikler:

Stk. 1. 1-1-3, 1-2-1 og 1-23-15.

Stk. 2. 2-3-2, 2-3-3, 2-3-6, 2-3-9, 2-4-1, 2-4-6 til 2-4-12, 2-4-17, 2-5-1, 2-5-5, 2-5-9, 2-5-20, 2-7-3, 2-7-5, 2-10-1, 2-11-9, 2-15-5, 2-16-11, 2-17-1, 2-17-2, 2-17-5, 2-17-15, 2-22-40 og 2-22-74.

Stk. 3. 3-19-1 og 3-19-2.

Stk. 4. 5-1-1, 5-1-2, 5-3-12 til 5-3-14, 5-5-1 til 5-5-5, 5-7-1, 5-7-4, 5-7-5, 5-7-14, 5-7-17, 5-8-1,

5-8-2, 5-8-12 til 5-8-14, 5-9-6, 5-10-49, 5-10-55, 5-13-1 til 5-13-10, 5-14-4 og 5-14-55.

Stk. 5. 6-10-2, 6-10-4, 6-10-5, 6-14-7, 6-15-11, 6-17-5 og 6-17-31.

§ 6

Forordning af 10. februar 1736 om Examinibus juridicis ophæves.

§ 7

Kong Frederik den Femtes Sø-Krigs-Artikels-Brev af 8. januar 1752 ophæves med undtagelse af punkterne 817, 818 og 977.

§ 8

Raadstue-Plakat af 2. oktober 1754 om de rette Fløttetider og Huusværelsens Opsigelse i Khavn, med videre ophæves.

§ 9

Forordning af 8. april 1768 Anl. Arvinger i Stervboer i Danmark og Norge at maa forundes det saakaldte Beneficium Inventarii ophæves.

§ 10

Admir. og Commiss. Coll. Pl. af 6. december 1776 ophæves.

§ 11

Pl. af 10. juni 1778 ang. nogen Forandring i Fr. 15 Jun. 1771, for saavidt den Militaire Criminelle Jurisdiction i Khavn angaaer; samt om Dom-

F. t. I. om ophævelse af 100 love og retsfor skrifter

mes Execution hos Militaire og deres Skifter I Kbhavn ophæves.

§ 20

Lov af 30. november 1857 ang. Staden Kjøbenhavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker ophæves.

§ 12

Pl. af 26. marts 1790 at Skifte-Retterne i (...) Stervboer ikke bør antage de Fordringer, som anmeldes, efter at den i Proclama foreskrevne lovlige Varsels Tid er udløben ophæves.

§ 21

Lov af 30. november 1857 om Beskyttelse af de til Kjøbenhavns Vandvæsen hørende Værker, Anlæg og Beholder m.v. ophæves.

§ 13

Raadstue-Plakat af 7. august 1792 at ingen uden foregaaende Tilladelse maa tage de af Directionen for Opføstrings-Stiftelsen udsatte Børn fra Pleie-Forældrene, m.m. ophæves.

§ 22

Lov af 14. december 1857 indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veie og Vandløb i Kjøbenhavn ophæves.

§ 14

Plakat af 27. november 1801 hvorved Ubertigede forbydes at bære saadanne Klædedragter, som af Kongen ere autoriserede til Uniformer for civile eller militaire Embedsmænd, samt at bruge Epauletter, eller Skulderbaand, af nogen Slags ophæves.

§ 23

Lov af 24. april 1868 om anlæg af en havn ved Esbjerg ophæves.

§ 15

Pl. af 19. april 1805 ang. Skifternes Forvaltning efter de under Landmilitair-Etaten i Danmark henhørende Personer, m.v. ophæves.

§ 24

Lov nr. 56 af 25. marts 1872 angaaende Anlæg og Drift af en lollandsk-falstersk Jernbane ophæves.

§ 16

Forordning af 28. oktober 1829 angaaende visse Fartøiers Ahming og disse Æftersyn i Kjøbenhavn ophæves.

§ 25

Lov nr. 39 af 31. marts 1874 om en jernbane fra Vemb station til Lemvig eller dens havn ophæves.

§ 17

Pl. af 24. juni 1840 ang. den ny Matrikel for Danmark ophæves.

§ 26

Lov nr. 155 af 30. november 1874 om skifte af fællesbo m.v. med senere ændringer ophæves med undtagelse af §§ 48, 64-70 b og 82.

§ 18

Lov af 27. januar 1852 om Domainediendommens Afhændelse ophæves med undtagelse af § 5, stk. 2. I § 5 ændres »skal Domainedistyrelsen være bemyndiget til, med Bylaugets Samtykke, at« til: »kan By- og Boligministeriet«.

Stk. 2. Dødsboer omfattet af overgangsbestemmelsen i § 117 i lov nr. 383 af 22. maj 1996 om skifte af dødsbo kan fortsat behandles efter reglerne i loven.

§ 27

Lov nr. 44 af 4. maj 1875 om Anlæg af Jernbaner til Tuborg Havn samt til Faxe og Rødvig ophæves.

§ 19

Lov af 17. marts 1856 ang. Bevilling af en Jernbanes Anlæg fra Faxø Kalkbrud til et udskibningssted ved Faxø Strand ophæves.

§ 28

Lov nr. 105 af 24. juli 1880 om Opførelse af en Udstillingsbygning ved Charlottenborg Slot ophæves.

§ 29

Lov nr. 59 af 12. maj 1882 om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Hou Havn over Odder til et Punkt paa Statsbanen mellem Skanderborg og Aarhus ophæves.

§ 30

Lov nr. 84. af 8. maj 1894 om Anlæg af en Statsbane fra Klampenborg til Helsingør m.m. ophæves.

§ 31

Lov nr. 55 af 12. april 1889 om Anlæg af en Jernbane fra Slagelse til Næstved med en Sidebane til Skjelskør ophæves.

§ 32

Lov nr. 83 af 23. maj 1902 om Forandring i Forordning af 28de Oktober 1829 ophæves.

§ 33

Lov nr. 294 af 30. september 1916 om Nedsættelse af en Rigsdagskommission og Afholdelse af en Folkeafstemning angaaende Konventionen mellem Danmark og de amerikanske Forenede Stater om Overdragelse til de nævnte Stater af Øerne St. Thomas, St. Jan og St. Croix i Vestindien ophæves.

§ 34

Lov nr. 336 af 10. november 1916 om Forlængelse af de i §§ 1 og 4 i Lov Nr. 294 af 30te September 1916 om Nedsættelse af en Rigsdagskommission og Afholdelse af en Folkeafstemning angaaende Konventionen mellem Danmark og de amerikanske Forenede Stater om Overdragelse til de nævnte Stater af Øerne St. Thomas, St. Jan og St. Croix i Vestindien fastsatte Frister ophæves.

§ 35

Lovbekendtgørelse nr. 563 af 4. oktober 1919 om lens, stamhuses og fideikommisgodsers samt de herhen hørende fideikommiskapitalers overgang til fri ejendom med senere ændringer ophæves med undtagelse af §§ 4, 5-5c og 6.

§ 36

I lov nr. 149 af 10. april 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten foretages følgende ændringer:

- 1) I § 1 ophæves ordet »aarlig«.
- 2) I § 4, litra e, ophæves 2. punktum samt stk. 2.
- 3) I § 6 ophæves litra c, 2. punktum, samt litra d.
- 4) §§ 20 og 21 ophæves.
- 5) § 38 ophæves.
- 6) I § 42 ændres »et Forhold, der falder ind under § 41« til: »at have erlagt for lidt i skat på grund af svigagtighed eller grov uagtksomhed« og — eventuelt med dennes dobbelte Beløb, jfr, herved § 40, 2det Stykke, Nr. 5, —« ophæves. Desuden ændres »i § 2, Nr. 5, nævnte skattepligtige« til: »juridiske personer«.
- 7) I §§ 49 og 51 ændres »Finansministeren« til »skatteministeren«.
- 8) § 52 ophæves.
- 9) § 54, stk. 1, ophæves.
- 10) I § 54 ændres »Færøerne« til: »Færøerne og Grønland«.

§ 37

I lov nr. 127 af 15. april 1930 om ikrafttræden af borgerlig straffelov m.m. ophæves §§ 1-5, 7, 10 og 20.

§ 38

Lov nr. 115 af 8. april 1932 om Tilvejebringelse af en fælles Vej- og Jernbanebro dels over Storstrømmen m.v., dels over Oddesund ophæves.

§ 39

Lov nr. 132 af 2. maj 1934 om Nedlæggelse af Jernbanen Middelfart-Strib for Persontrafik og Afhændelse af Færgeljerne i Strib og Fredericia m.v. ophæves.

§ 40

Lov nr. 136 af 2. maj 1934 om ændringer i vilkårene for statens udlån ophæves.

§ 41

Lov nr. 134 af 23. marts 1939 om Inddæmning i Kalvebodstrand m.v. og om Anlæg af en Dæmning til Rømhø ophæves.

§ 42

Lov nr. 6 af 3. januar 1941 om Tilvejebringelse af en Jernbane- og Automobilfærgesart over Femer Bælt, udgaende fra Rødby Havn, med tilhørende Jernbaneforbindelse ophæves.

§ 43

Lov nr. 191 af 17. april 1941 om Anlæg af en Motorvej fra Rødby Havn til Storstrømsbroen, herunder Bygning af en Bro over Guldborgsund ophæves.

§ 44

Lov nr. 168 af 11. april 1942 om anlæg af en Motorvej Vest om København samt Udbygning af Hørsholmvejen som Motorvej ophæves.

§ 45

Lov nr. 141 af 16. april 1947 om Bemyndigelse for Ministeren for offentlige Arbejder til Ekspropriation til Anlæg af 3. og 4. Spor paa Strækningen Hellerup – Holte ophæves.

§ 46

Lov nr. 258 af 27. maj 1950 om nedlæggelse af Dalmose-Skælskørbanen ophæves.

§ 47

Lov nr. 180 af 4. april 1951 om bemyndigelse for ministeren for offentlige arbejder til ekspropriation til anlæg af en dobbeltsporet banelinie fra Jægersborg til Lundtofte og Nærum ophæves.

§ 48

Lov nr. 151 af 11. maj 1954 om jernbanedrift på Lolland-Falster ophæves. Garantier i henhold til § 4 er uanset ophævelsen af loven fortsat gældende.

§ 49

Lov nr. 222 af 11. juni 1954 om ændring af lov nr. 191 af 17. april 1941 om anlæg af en motorvej fra Rødby Havn til Storstrømsbroen og af lov nr. 168 af 11. april 1942 om anlæg af en motorvej vest om København samt udbygning af Hørsholmvejen som motorvej ophæves.

§ 50

Lov nr. 223 af 11. juni 1954 om etablering af ny færgesart over Storebælt ophæves.

§ 51

I lov nr. 195 af 7. juni 1958 om forlængelse af privatbaneeneretsbevillinger ophæves § 2.

§ 52

Lov nr. 350 af 19. december 1958 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 53

Lov nr. 148 af 13. maj 1959 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 54

Lov nr. 164 af 27. maj 1959 om erhvervelse af ejendomsretten til og nedlæggelse af banen fra Viborg til Ålestrup ophæves.

§ 55

Lov nr. 317 af 24. november 1959 om statsgarantier og statsforskrivninger vedr. betalingsaftaler med udlandet ophæves.

§ 56

Lov nr. 332 af 19. december 1959 om forenkling af statens mellemværende med Danmarks Nationalbank ophæves.

§ 57

Lov nr. 193 af 16. juni 1961 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 58

Lov nr. 379 af 20. december 1961 om tekniske forarbejder til gennemførelse af en fælles vej- og jernbanebro over Store-Bælt ophæves.

§ 59

Lov nr. 91 af 16. marts 1962 om anlæg af en ny broforbindelse over Lille-Bælt ophæves.

§ 60

Lov nr. 178 af 25. maj 1962 om nedlæggelse af banen fra Nyborg til Fåborg ophæves.

§ 61

Lov nr. 16 af 1. februar 1963 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 62

Lov nr. 208 af 31. maj 1963 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 63

Lov nr. 386 af 4. december 1963 om anlæg af en tunnelforbindelse under Limfjorden ved Ålborg med tilsluttende motorvejsanlæg ophæves.

§ 64

Lov nr. 144 af 13. maj 1964 om anlæg af en omfartsvej vest om Randers ophæves.

§ 65

Lov nr. 138 af 14. april 1966 om nedlæggelse af statsbanestrækningerne (statsbanerne) Hobro-Løgstør og Tommerup-Assens ophæves.

§ 66

Lov nr. 163 af 11. maj 1966 om anlæg af en broforbindelse over Sallingsund ophæves.

§ 67

Lov nr. 123 af 17. april 1968 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 68

Lov nr. 115 af 29. marts 1969 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 69

Lov nr. 522 af 28. november 1969 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 70

Lov nr. 269 af 4. juni 1970 om projektering af en ny fast forbindelse over Storstrømmen med tilsluttende motorvejsanlæg ophæves.

§ 71

Lov nr. 73 af 3. marts 1971 om indskrænkningen af driften på og eventuel senere nedlæggelse af visse statsbanestrækninger og færgefarten Glyngøre – Nykøbing Mors ophæves.

§ 72

Lov nr. 269 af 9. juni 1971 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 73

Lov nr. 493 af 26. november 1971 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 74

Lov nr. 222 af 7. juni 1972 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 75

Lov nr. 190 af 30. marts 1973 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 76

I lov nr. 370 af 13. juni 1973 om aktieselskaber med senere ændringer ophæves §§ 164, 165, 167 og 170.

§ 77

Lov nr. 570 af 7. november 1973 om nedlæggelse af Københavns havnebane mellem Langebro og Slotsholmsgade ophæves.

§ 78

Lov nr. 74 af 19. februar 1974 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 79

I lov nr. 199 af 2. april 1974 om banker og sparekasser med senere ændringer ophæves § 56, stk. 1, 3, 6-8 og 10-17.

§ 80

Lov nr. 289 af 14. juni 1974 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 81

Lov nr. 146 af 24. april 1975 om udbygning af baneanlæggene for den storkøbenhavnske nærtrafik ophæves.

§ 82

Lov nr. 171 af 7. maj 1975 om nedlæggelse af sporforbindelsen mellem Københavns Nordre Toldbod og Larsens Plads ophæves.

§ 83

Lov nr. 260 af 20. juni 1975 om bemyndigelse til optagelse af statslån ophæves.

§ 84

Lov nr. 641 af 19. december 1975 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 85

Lov nr. 72 af 25. februar 1976 om erhvervelse af arealer m.v. til anlæg af en jernbane mellem Snoghøj og Tårup ophæves.

§ 86

Lov nr. 148 af 31. marts 1976 om bemyndigelse til optagelse af statslån ophæves

§ 87

Lov nr. 149 af 31. marts 1976 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 88

Lov nr. 160 af 31. marts 1976 om udbygning af banestrækningen mellem Høje-Tåstrup og Roskilde ophæves.

§ 89

Lov nr. 329 af 10. juni 1976 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 90

Lov nr. 424 af 25. august 1976 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 91

Lov nr. 555 af 30. november 1976 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 92

Lov nr. 147 af 22. april 1977 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 93

Lov nr. 205 af 18. maj 1977 om bemyndigelse til optagelse af statslån ophæves.

§ 94

Lov nr. 594 af 9. december 1977 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 95

Lov nr. 652 af 21. december 1977 om indskrænkning af driften på statsbanestrækningen Vojens-Haderslev ophæves.

§ 96

Lov nr. 223 af 24. maj 1978 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 97

Lov nr. 224 af 24. maj 1978 om bemyndigelse til optagelse af statslån ophæves.

§ 98

Lov nr. 556 af 15. november 1978 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 99

Lov nr. 36 af 12. februar 1979 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.

§ 100

Lov nr. 37 af 12. februar 1979 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 101

Lov nr. 518 af 21. december 1979 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.

§ 102

Lov nr. 56 af 13. februar 1980 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 103

Lov nr. 152 af 6. maj 1980 om ændring af forskellige love om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.

§ 104

Lov nr. 584 af 19. december 1980 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 105

I lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed med senere ændringer ophæves følgende:

- 1) § 262, stk. 2-4.
- 2) § 263, stk. 1-3.
- 3) §§ 264 og 269.
- 4) § 270, stk. 1-4.

§ 106

Lov nr. 26 af 30. januar 1981 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.

§ 107

Lov nr. 21 af 29. januar 1982 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 108

Lov nr. 22 af 29. januar 1982 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.

§ 109

Lov nr. 618 af 8. december 1982 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.

§ 110

Lov nr. 619 af 8. december 1982 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 111

Lov nr. 52 af 9. februar 1983 om udbygning af banestrækningen mellem Orehoved og Nykøbing F. ophæves.

§ 112

Lov nr. 627 af 21. december 1983 om erhvervelse af arealer m.v. til anlæg af en banestrækning fra København til Harrestrup Å ophæves.

§ 113

Lov nr. 132 af 28. marts 1984 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 114

Lov nr. 133 af 28. marts 1984 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.

§ 115

Lov nr. 152 af 11. april 1984 om særlig udbetaling til børnefamilier ophæves.

§ 116

Lov nr. 44 af 20. februar 1985 om særlig udbetaling til børnefamilier i 1985 ophæves.

§ 117

Lov nr. 155 af 24. april 1985 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.

§ 118

Lov nr. 156 af 24. april 1985 om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 119

Lov nr. 486 af 6. november 1985 om særlig udbetaling til børnefamilier i 1986 ophæves.

§ 120

Lov nr. 24 af 5. februar 1986 om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmarks tiltrædelse af EF-pakken (Europæisk Fælles Akt) ophæves.

§ 121

Lov nr. 199 af 9. april 1986 om etablering af en færgefart til overførsel af gods mellem Københavns frihavn og Helsingborg ophæves.

§ 122

Lov nr. 770 af 19. november 1986 om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 123

Lov nr. 395 af 10. juni 1987 om den amtskommunale skatteudskrivning i 1988 ophæves.

§ 124

Lov nr. 776 af 9. december 1987 om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet ophæves.

§ 125

Lov nr. 852 af 21. december 1988 om anlæg af en jernbane mellem Snoghøj og Taulov ophæves.

§ 126

Lov nr. 430 af 13. juni 1990 om salg af færgerne »Peder Paars« og »Niels Klim« ophæves.

§ 127

Lov nr. 742 af 14. november 1990 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.

§ 128

Lov nr. 760 af 27. november 1991 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.

§ 129

Lov nr. 395 af 20. maj 1992 om apotekernes bruttoavance i 1992 ophæves.

§ 130

Lov nr. 1026 af 19. december 1992 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.

§ 131

Lov nr. 1084 af 23. december 1992 om apotekernes bruttoavance i 1993 ophæves.

§ 132

Lov nr. 153 af 31. marts 1993 om afholdelse af folkeafstemning om forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af Edinburgh-Afgørelsen og Maastricht-Traktaten ophæves.

§ 133

Lov nr. 199 af 20. april 1993 om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet ophæves

§ 134

I lov nr. 1070 af 20. december 1995 om Dansk Eksportkreditfond m.v. med senere ændringer foretages følgende ændringer:

- 1) I § 11, stk. 1, ændres »stk. 2-7« til: »stk. 2-6«.
- 2) § 11, stk. 2, ophæves. Stk. 3-7 bliver herefter stk. 2-6.
- 3) I § 11, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »nævnte ansøgninger og i stk. 3 nævnte« til: »nævnte«.
- 4) I § 11, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »2 og 3« til: »2«.

§ 135

Lov nr. 389 af 22. maj 1996 om undersøgelse af Nørrebrosagen ophæves.

§ 136

Lov nr. 286 af 10. juni 1981 om ny- og ombygning af Det Kgl. Teaters Gamle Scene ophæves.

Kapitel 2*Ikrafttræden m.v.***§ 137**

Eventuelle ændringer i de love og bestemmelser, der ophæves, ophæves ligeledes.

§ 138

Forskrifter udstedt i medfør af de ophævede bestemmelser ophæves.

§ 139

I § 1, stk. 2, i lov nr. 1079 af 22. december 1993 om bemyndigelse til optagelse af statslån, ændres »gældende« til: »tidligere«.

§ 140

Loven træder i kraft 3 måneder efter bekendtgørelsen i Lovtidende, medmindre andet er angivet i de enkelte paragraffer.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Dette er et meget specielt lovforslag. Forslagsstillerne er opmærksomme på, at lignende lovforslag aldrig er fremsat før. Derfor vil forslagsstillerne være indstillet på at bruge behandlingen af lovforslaget til, at Folketinget kan indhente erfaring med denne type lovforslag.

Forslagsstillerne er åbne over for vejledning, gode ideer og ændringsforslag fra Folketingets medlemmer og regeringen.

Formålet med lovforslaget er at få disse mere end 100 unødvendige love og forskrifter ophævet. Metoden må Folketinget finde frem til i samarbejde.

Lovforslaget er det første af en række på indtil videre tre forslag. De vil alle indeholde forslag om ophævelse af omkring 100 love og forskrifter, der kan ophæves, fordi de er uden juridisk relevans, eller fordi deres indhold for længst er opfyldt. Lovforslagene vil være forskellige i opbygning.

Forslagsstillerne beder derfor Folketinget om at modtage dette lovforslag i denne retshistoriske ånd og ikke betragte forslaget som en politisk markering.

1. Indledning

Forslagsstillerne har gennem deres politiske virke først i Fremskridtspartiet nu i Frihed 2000 som et af de væsentlige politiske mål at få den danske lovjungle udtyndet ganske betydeligt. Da Folketinget hvert år tilføjer 150 til 200 nye love samt ændringer af eksisterende love, vokser den danske lovmængde ganske hurtigt. Den tydelige tendens er, at der bliver flere og flere love og regler, selv om der i perioder har været enkelte spredte initiativer fra skiftende regeringer til at afbureaukratisere det danske samfund, f.eks. Poul Schlüter-regeringens afbureaukratiseringsplan fra 1988 og Nyrup Rasmussen-regeringens opgør med »administrativt bøvl« i 1995.

Poul Schlüter udtalte ved sin tiltræden som statsminister i 1982, at det skulle være lettere at være dansker, og at der hver dag skulle afskaffes en lov. Seks år senere kom hans afbureaukratiseringsplan. Men som Politiken skrev den 15. januar 1989, så gik det

ikke helt så nemt: »I oktober 1982 udtalte statsminister Poul Schlüter de berømte ord om, at det nu skulle være lettere at være dansker. Året efter blev der udstedt 999 love og bekendtgørelser og et hav af cirkulærer. Det er det hidtil største antal love og bekendtgørelser, som nogen regering i de sidste 20 år har kastet ud over den danske befolkning. I 1982, da Firkløverregeringen tog over efter regeringen Anker Jørgensen, var der godt 560.000 ansatte i stat, amter og kommuner. Ved indgangen til 1989 var der 40.000 flere på de offentlige kontorer, sygehuse o.s.v.«

Eller som Jørgen Grønnegård Christensen skrev i Politiken den 29. maj 1996: »...For sporene fra Schlüter skræmmer. Godt nok mestrede den gamle statsminister bedre end nogen anden den politiske iscenesættelse. Men erfaringen er skræmmende. Den regelforenkling og den afbureaukratisering, som han og hans regering varslede, førte for det første ikke til afskaffelse og forenkling af ret mange regler. For det andet kværnedes regelmaskinen uanfægtet videre. Facit var, at den borgerligt-liberale regering, hvis statsminister lovede at gøre det lettere at være dansker, i 1993 efterlod sig et Danmark, der var tættere reguleret end nogen sinde før.«

Nyrup Rasmussen-regeringen gik knap så pompøst til værks med sine løfter om afbureaukratisering. Det var erhvervsminister Mimi Jakobsen, der i vanlig folkelig stil erklærede krig mod »bøvlet«. Til Politiken den 16. december 1995 sagde Mimi Jakobsen ved præsentationen af et katalog med 28 forslag til afbureaukratiseringer: »Det helt centrale er, at vi letter indberetningerne til det offentlige ved at samle dem alle et sted. Derefter må det offentlige finde ud af, hvem der skal have hvilke informationer.« I dag er kun ca. halvdelen af forslagene gennemført og da slet ikke den fælles indberetning til de offentlige myndigheder. Til Ekstra Bladet sagde Mimi Jakobsen den 3. april 1996: »Hjælp mig mod papir-junglen. Jeg er helt enig i kritikken. Alt det bøvl er faktisk det største problem for de små erhvervsdrivende. Men jeg kan trøste med, at vi allerede er i gang med at gøre noget. Den kedeli-

ge melding er imidlertid, at det er en tung proces, og det kommer til at tage tid.«

På Dansk Industris årsmøde den 19. januar 2000 kunne DI offentliggøre en måling blandt dets medlemmer af mindre og mellemstore virksomheder. Meget overraskende viste undersøgelsen, at nu er afbureaukratisering og begrænsning af bøv l det største ønske hos virksomhederne (78 pct), større end ønsket om skattelettelser (55 pct)! (Dansk Industri nr. 3, 24. januar 2000).

Ud over Folketingets vedtagelse af regulære love, så har særligt væksten i ministerbeføjelser i vedtagne love medført en kraftig stigning i regelmængden som følge af ministerielle bekendtgørelser, cirkulærer og andre retsfor skrifter. Også det danske medlemskab af EU (tidligere EF) har medført en betydelig vækst i antallet af regler, som regulerer det danske samfund. En del af EU-retten, primært direktiverne, bliver implementeret i dansk lovgivning gennem danske love. Dertil kommer dog et betydeligt antal EU-regler, der gives i form af forordninger, der har umiddelbar retsvirkning. Endelig betyder domme afsagt af EF-Domstolen også, at den danske retsvirkelighed bliver ændret.

Løsningen på denne udvikling er en ren politisk afgørelse. Ønsker man et samfund med betydelig regulering af borgere og virksomheder, så kan udviklingen fortsætte uhindret. Ønsker man modsat et samfund med borgere, der i udpræget grad har ansvar for egne handlinger og eget liv, så kan den danske regelmængde med fordel reduceres betydeligt. Ganske mange love kan dermed ophæves, og friheden kan gives tilbage til borgerne. Men det kræver politisk enighed, der i sidste ende nemt ender i ideologiske slagsmål.

2. Gamle træer i lovjunglen

Nærværende lovforslag er ikke noget ideologisk opgør. Forslaget vil ikke medføre noget markant opgør med det detaljeregulerede samfund. Forslaget er derimod en samling af love og regler, som kan ophæves, fordi de ingen som helst virkning har længere. Mange af reglerne er gamle bestemmelser, som er uden praktisk betydning i det moderne samfund. Det er som gamle træer, der er gået ud, men som fortsat står i lovjunglen. De kan fældes og fjernes, uden at det får nogen samfundsmæssig betydning.

Hvorfor så ophæve reglerne?

For det første er der ingen grund til at have bestemmelser stående, som ingen betydning har, da de er med til at fylde op i den danske regelsamling og dermed medvirker til at mindske overblikket over de danske regler.

For det andet skal borgerne formelt overholde alle gældende regler. Hvis regler er forældede eller uden betydning, medvirker de til at reducere borgernes respekt for lovgivningen. »Hvis en bestemmelse er uden betydning, så er en anden det nok også«, kan blive borgernes ræsonnement.

For det tredje kan de pågældende, forældede bestemmelser være udslagsgivende i en ekstrem situation under en retstv ist. Og det er næppe hensigtsmæssigt. I nogle tilfælde fremstår gældende ret i bestemmelser, der er skrevet på latin, selv om dansk lov i dag skal være skrevet på dansk.

Det gælder f.eks. Forordning af 10. februar 1736 om »Examinibus juridicis«. Af Retsinformation fremgår, at kun afsnit 1, punkt 8, i dag er relevant. Det burde have medført, at regeringen i anden sammenhæng sikrede denne bestemmelses hjemmel på dansk, og at hele den gamle forordning blev ophævet.

Så selv om retslærde vil hævde, at nogle af de regler, der ved nærværende lovforslag ophæves, kun har retshistorisk betydning, er det forslagsstillernes opfat telse, at de skal ophæves.

3. Regler uden juridisk betydning.

En anden gruppe af love, som i dag er uden betydning, er love med bestemmelser, der enten aldrig er blevet brugt, fuldt udnyttet, eller som blev brugt for mange årtier siden.

Her er et par eksempler.

Eksempel 1:

Den 27. januar 1852 blev der vedtaget lov om Domaineeiendomme (Domæneejendomme). Ifølge den lovs § 5 skal følgende ske: »Hvor Statskassen maa anses som Godsets Eier at have en Herlighedsret over Gadejordene i Godsets Byer, skal Domænebestyrelsen være bemyndiget til, med Bylaugets Samtykke, at afhænde undværlige Dele af Gadejorden som fri Eien dom til Huuspladse eller anden for Byen gavnlig særegne Afbenyttelse, enten mod contant Kjøbesum, eller uden Kjøbesum, men mod en passende Grundafgift af Jordstykket, som Vederlag for Statens Herlighedsret.«

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslag nr. L 92, folketingsåret 1998-99, om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen samt lov om landinspektørvirksomhed m.m. blev der i Folketingets Boligudvalg stillet spørgsmål nr. 10, 11 og 12 (L 92 - bilag 7 af 17.12.1998) for at få af dækket, i hvilket omfang bestemmelsen er udnyttet, og i hvilket omfang den i dag har relevans.

Svarene fra boligministeren (L 92 - bilag 11 af 19.1.1999) viser en overfladisk vilje til at gøre noget

ved denne forældede bestemmelse. Der henvises blot til, at Skov- og Naturstyrelsen skal igangsætte en udmatrikulering og tinglysning af disse arealer, som staten nok ejer, men som aldrig er blevet nærmere fastsat som forventet i loven fra 1852. Og det viser sig, at alene lovens § 5 kan antages at have relevans i dag.

Eksempel 2:

Den 27. maj 1950 blev der med lov nr. 258 givet tilladelse til, at ministeren for offentlige arbejder kunne nedlægge Dalmose-Skælskørbanen. Det fremgik endda af lovens § 1, at det kunne ske »straks«. Den 17. december 1998 stiller folketingsmedlem Kim Behnke spørgsmål S 777 til trafikministeren: »Vil ministeren oplyse, hvilken status jernbanestrækningen Dalmose-Skælskør har i dag, samt herunder hvornår strækningen sælges?«

Af ministerens svar, folketingsåret 1998-99, Folketingets forhandlinger side 3189, fremgår bl.a. følgende: »Som sagen står i øjeblikket, kan banen ikke umiddelbart nedlægges eller sælges. Men banens fremtid vil blive undersøgt i forbindelse med en ... gennemgang af restbanerne.«

Folketinget har derfor helt unødvendigt vedtaget en lov i 1950, som mere end 49 år senere ikke er blevet udmøntet af regeringen. Loven fra 1950 kunne derfor meget nemt ophæves. Det er forslagsstillernes opfattelse, at Trafikministeriet skal afhænde strækningen hurtigst muligt. Loven fra 1950 kan derfor ophæves, selv om den har ligget i dvale i et halvt århundrede. Afhændelsen af strækningen kan blot forelægges Finansudvalget til godkendelse efter de normale retningslinjer.

4. Oprydning i forældede regler.

Nærværende lovforslag er primært tænkt som oprydning. Det er et bidrag til udtynding i lovjunglen ved at fjerne nogle af de gamle træer, der er gået ud. Hverken mere eller mindre. Da nærværende lovforslag langt fra er udtømmende med hensyn til, hvor mange og hvilke regler uden betydning der er i dansk lovgivning, vil forslagsstillerne senere fremsætte flere lovforslag til lov om ophævelse af 100 love og retsfor skrifter. På nuværende tidspunkt er der planlagt mindst tre portioner.

Regeringen har de seneste folketingssamlinger vist en smule vilje til at ophæve gamle regler, der ikke længere har nogen betydning. Der henvises her til lovforslag nr. L 139 af 10. december 1998 om ophævelse af en række love under Fødevarerministeriets område (folketingsåret 1998-99, Till. A side 3282), lovforslag nr. L 184 af 11. februar 1999 om færgefart, dog kun §

8 med ophævelse af 7 gamle bestemmelser (folketingsåret 1998-99, Till. A side 4419) og lovforslag nr. L 7 af 7. oktober 1999 om nedlæggelse af havnebanen mellem Hobro Station og Hobro Havn (folketingsåret 1999-2000, Till. A side 886).

Det er forslagsstillernes ønske, at regeringen og ikke oppositionen skal påtage sig arbejdet med at få ryddet op i den danske lovsamling. Justitsministeriet og dets lovafdeling burde i stedet for at være optaget af at få vedtaget nye love påtage sig at få rensset gældende lov og gældende regelsæt for forældede og helt unødvendige bestemmelser. I den forbindelse kan man lade sig inspirere af den norske metode.

5. Den norske model.

I Norge har man et samlet bogværk »Norsk lovsamling«, som udkommer hvert år. Her er dels indskrevet de nye love og bestemmelser, som Stortinget har vedtaget, og dels er her anledning til hvert år at stille spørgsmål ved hver enkelt lov og dens behov/relevans i samfundet. Desuden har man i 1963 vedtaget en generel ophævelse af alle gamle og betydningsløse love og regler.

I »Danske og Norske Lov i 300 år«, redigeret af Ditlev Tamm, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, side 704 fremgår følgende: »... i Norge, hvor der ved lov 'om å ta bort ymse forældre lovføresegner' af 15.2.1963 skete en ophævelse af en række bestemmelser i Norske Lov. Loven var forberedt af de enkelte fagministerier og arbejdet blev koordineret af det norske justitsdepartement, ot. Prp. Nr. 20 (1962-1963). Der var her tale om en udrensning af samtlige de bestemmelser i Norges Lov, der måtte anses som betydningsløse.«

Kim Behnke har med spørgsmål S 604 af 22. november 1999 (folketingsåret 1999-2000, Folketingets forhandlinger side 1961) spurgt justitsministeren, om det ikke vil være en god idé at indføre en altid opdateret »Danske Lovbog« efter samme princip som i Norge. Dertil har ministeren den 11. februar 2000 givet følgende svar:

»I begrundelsen for spørgsmålet anføres bl.a., at »der kan være betydelig forskel på f.eks. Retsinformation og andre kilder.« På den baggrund har Justitsministeriet – som anført i den foreløbige besvarelse af 26. november 1999 – anmodet Sekretariatet for Retsinformation om en udtalelse.

I sin udtalelse har Sekretariatet for Retsinformation bl.a. anført følgende:

»De første baser i Retsinformation blev åbnet den 1. januar 1985. I forbindelse med etableringen af Retsinformation har hvert enkelt ministerium foretaget en

samlet gennemgang af regelværket på ministeriets område og indlagt alle forskrifter, som på daværende tidspunkt var gældende. Forskrifter på lovniveau, herunder førkonstitutionelle forskrifter, som ikke formelt var ophævet, blev indlagt, medmindre det pågældende ministerium vurderede, at forskrifterne utvivlsomt var bortfaldet. Det er sekretariatets opfattelse, at ministerierne dengang anvendte meget betydelige ressourcer på gennemgang og vurdering af det historiske materiale, og det forekommer ikke sandsynligt, at man ved en gentagelse af dette arbejde 15 år senere kan opnå resultater, der vil stå i rimeligt forhold til indsatsen.

Det indgår i regeringsbeslutningerne af 23. marts 1994 og 28. august 1997, som er grundlaget for den gennemførte modernisering af Retsinformation og den nuværende drift, at den statslige retskildeformidling for så vidt angår regelsamlingen skal være fuldstændig, således at borgere, virksomheder og offentlige myndigheder via ét samlet statsligt system kan få adgang til alle normerende forskrifter.

Det er sekretariatets opfattelse, at denne målsætning i meget vidt omfang er opfyldt, og at Retsinformations regelbaser er den mest fuldstændige og korrekte danske regelsamling, som findes – det være sig i trykt eller elektronisk form.

Det vil efter sekretariatets opfattelse være klart uhensigtsmæssigt at etablere en "Dansk Lovbog" som en trykt samling af alle gældende love. Vigtige argumenter imod er, at de dermed forbundne udgifter ville være uforholdsmæssigt høje, og at samlingen ganske kort tid efter udgivelsen hverken ville være fuldstændig eller korrekt.

Det vil derimod være relativt enkelt at gennemføre et forslag om etablering af en "Dansk Lovbog" som en elektronisk tjeneste på Retsinformations hjemmeside, hvor en oversigt over de gældende danske love løbende kan ajourføres, således at der etableres links fra titlerne i lovregistret til lovenes tekst i Retsinformations regeldatabase.«

I forlængelse af det anførte kan det oplyses, at Sekretariatet for Retsinformation nu har oprettet "Danske Love" på Retsinformations hjemmeside på Internettet. Her er alle love og lovebekendtgørelser (med tilhørende ændringslove), som efter Retsinformations oplysninger er gældende i dag, indlagt i kronologisk orden. Oversigten ajourføres løbende.

6. Uenighed i opslagsværker.

I Danmark er der endda store problemer med at finde en troværdig kilde til et samlet overblik over danske love og regler. Umiddelbart burde Retsinformation være det rette sted at henvende sig.

Men under arbejdet med nærværende lovforslag har forslagsstillerne fået kendskab til ganske mange unøjagtigheder i Retsinformation.

En sammenligning af oplysningerne i Retsinformation pr. 2. februar 1999 med oplysningerne i årsregisteret for Lovtidende A for 1998 pr. samme dato viser et betydeligt antal fejl i Retsinformation. Det drejer sig om lovgivningen fra før 1870. Og det drejer sig om lovgivning inden for By- og Boligministeriet, Erhvervsministeriet, Indenrigsministeriet, Justitsministeriet, Skatteministeriet, Statsministeriet, Trafikministeriet og Udenrigsministeriet. En optælling den pågældende dag gav følgende resultat:

I 34 tilfælde er Retsinformation og Lovtidende A uenige om, hvorvidt reglerne fortsat er gældende. I 25 tilfælde angiver Retsinformation, at reglen er gældende, men den mangler i Lovtidende A. I 9 tilfælde angiver Retsinformation, at bestemmelsen er historisk, mens Lovtidende A angiver bestemmelsen som gældende. Blandt de bestemmelser, som der er uenighed om status for, er mere kuriøse bestemmelser som f.eks. Plakat af 27. november 1801, hvorved Uberettigede forbydes at bære saadanne Klædedragter, som af Kongen ere autoriserede til Uniformer for civile eller militære Embedsmænd, samt at bruge Epauletter, eller Skulderbaand, af nogen Slags. Eller Plakat af 10. april 1816 angående efterstikning af søkort.

Men der er også mere aktuelle emner som Lov af 31. marts 1864 om havneafgift i Københavns Havn. Om den har retsgyldighed er usikkert. Det kan være, at det bliver afgjort nu, hvor statens engagement i Københavns Havn kommer til domstolenes afgørelse på initiativ af Københavns Havn og Københavns Kommune efter regeringens fremsættelse af lovforslag nr. L 163 af 16. december 1999 om Københavns Havn A/S. Sagen er et eksempel på, hvor vigtigt det er, at der er orden i, hvilke love der er gyldige. Nu kommer domstolene til at grave en lov om havneafgifter i Københavns Havn fra 1864 frem. Regering og Folketing burde for længst have ophævet loven, hvis den ikke længere har gyldighed.

Søger man et overblik i Karnovs Lovsamling, Lovtidende, Schultz eller Topsøe-Jensens Lovregister m.fl., viser det sig, at der ganske mange steder er uenighed om, hvorvidt konkrete bestemmelser overhovedet er gyldige i dag.

Og jo ældre lovene og retsfor skrifterne er, des mindre enighed synes der at være om, hvilke bestemmelser der fortsat er gældende. En gennemgang af Danske Lov i en række kilder (Retsinformation, Karnovs Lovsamling, Topsøe-Jensens Lovregister, Erhvervsretlige love og Stig Iuul) viser, at der ud af 189 artikler

i Danske Lov kun er enighed mellem kilderne om bestemmelsens retsgyldighed i dag i 15 tilfælde. I 52 tilfælde er en af kilderne af modsat opfattelse end de andre. Og en »fornufts mæssig« opgørelse viser, at 113 af bestemmelserne ikke er gyldige i dag, mens 76 må forventes at have gyldighed endnu.

De 189 artikler er kun artikler, som mindst en af de forskellige nyere kilder anser for at være gældende. Derudover findes der adskillige artikler, der blot er »gledet ud i glemslen« uden at være formelt ophævet.

7. *Politivirksomhed med tvivlsom hjemmel.*

Det sker, at de gamle bestemmelser kan give anledning til munter undren. F.eks. fremgår det af de redaktionelle noter til lov angående omordning af Københavns Politi m.v. af 11. februar 1863, at »kun uddrag af loven er medtaget, og at lovens bestemmelser kan være ændret i videre omfang, end det fremgår«. Man fristes jo så til at spørge justitsministeren, om han ikke evner at holde styr på ministeriets egne regler.

Det gjorde Kim Behnke da også med spørgsmål S 602 af 22. november 1999 (folketingsåret 1999-2000, Folketingets forhandlinger side 2445). Af ministerens svar fremgår følgende: »I den anledning kan det oplyses, at Justitsministeriet i juni 1998 nedsatte en kommission vedrørende politiets forhold (Politikommissionen).

Kommissionen skal som en af sine hovedopgaver gennemgå og vurdere regelgrundlaget for politiets virksomhed. I den forbindelse skal kommissionen overveje, om der bør udformes en mere samlet politilovgivning navnlig med henblik på en lovmæssig fastsættelse af de grundlæggende principper for politiets magtanvendelse som led i den almindelige ordenshåndhævelse.

Kommissionen vil som led i dette arbejde bl.a. kunne vurdere, om der i en ny politilovgivning er behov for at opretholde bestemmelser, der i dag findes i f.eks. den nævnte lov af 11. februar 1863 om omordning af Københavns Politi m.v.«

8. *Regler med hjemmel i Lovtidende B.*

Forslagsstillerne har også interesseret sig for det forhold, at der er regler og love, som optrykkes i Lovtidende B, selv om reglen er, at de skal være optrykt i Lovtidende A. Kim Behnke stillede således følgende spørgsmål S 2493 af 30. juni 1999 (folketingsåret 1998-99, Folketingets forhandlinger side 7699).

»Vil ministeren udarbejde en samlet liste over, hvilke love og regler der er hjemlet i bestemmelser, der er offentliggjort gennem Lovtidende B?

Begrundelse:

Normalt bliver love og regler offentliggjort gennem Lovtidende A. Det er i forvejen svært nok for befolkningen at følge med i, hvilke love og regler der er gældende, men hvis man skal søge i Lovtidende B for at finde love, så er det ikke hensigtsmæssigt.

Det viser sig imidlertid, at også Lovtidende B indeholder lovbestemmelser. Spørgsmålet gælder ikke finansloven, lov vedrørende bemanningen af de forskellige offentlige institutioner, løn- og ansættelsesvilkår for enkeltpersoner eller lov om indfødsretsmeddelelse. Der tænkes derimod på regulære love, der offentliggøres gennem Lovtidende B, samt ændringer af love der først er offentliggjort i Lovtidende A.

Ministeren kan ved samme lejlighed redegøre for, hvorfor man ikke følger den præcise fremgangsmåde alene at anvende Lovtidende A til at offentliggøre nye love, samt ændringer af love.«

Svar (8/7 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

»Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet anmodet Sekretariatet for Retsinformation - der bl.a. udgiver Lovtidende - om en udtalelse. Når udtalelsen foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til spørgsmålet.«

Supplerende svar (9/8 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

»Som anført i den foreløbige besvarelse af 7. juli 1999 har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Sekretariatet for Retsinformation - der bl.a. udgiver Lovtidende - om en udtalelse. Sekretariatet for Retsinformation har i den anledning anført følgende over for Justitsministeriet:

»Efter reglerne i Lovtidendeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 842 af 16. december 1991, skal alle love og anordninger samt alle administrative forskrifter, der regulerer borgernes forhold, offentliggøres i Lovtidende.

I praksis er udgivelsen af Lovtidende opdelt i Lovtidende A, Lovtidende B og Lovtidende C, således at det er muligt at abonnere særskilt på hvert af tidenderne. I Lovtidende A kundgøres love, kongelige anordninger og bekendtgørelser m.v. samt ændringer af de nævnte forskrifter. I Lovtidende B kundgøres finansloven, tillægsbevillingsloven og eventuelle midlertidige bevillingslove. I Lovtidende C offentliggøres de internationale konventioner og traktater, som Danmark indgår eller tilslutter sig. Det har ikke retlig betydning, om en forskrift er offentliggjort i Lovtidende A, Lovtidende B eller Lovtidende C.

Sekretariatet har forstået spørgsmålet som vedrørende den materielle lovgivning, som er indeholdt i tekstanmærkninger til finansloven, og de administrative forskrifter, der udstedes med hjemmel i sådanne lovbestemmelser. Det er i teorien ofte diskuteret, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at finansloven indeholder lovgivning af materiel karakter, men der er næppe holdepunkt for at antage, at den samlede kundgørelse af finansloven i Lovtidende B har betydning i den forbindelse.

Det er muligt at finde de administrative forskrifter, der udtrykkeligt påberåber sig hjemmel i tekstanmærkninger, ved søgning i Retsinformation. Der er tale om fritekstsøgning på ordet tekstanmærkning, således at også forskrifter, der i teksten i øvrigt indeholder dette ord, kommer med i søgeresultatet. Opslag på forskrifterne viser imidlertid, at de allerfleste bekendtgørelser m.v., som indgår i søgeresultatet, påberåber sig hjemmel i tekstanmærkninger.

Der vedlægges resultat af en søgning på »tekstanmærkning« i gældende administrative forskrifter. Søgningen er afgrænset til forskrifter med rank b, hvilket svarer til afgrænsningen i Lovtidendelovens § 2, stk. 2, ministerielle bekendtgørelser m.v. Søgeresultatet indeholder 69 forskrifter, som alle er offentliggjort i Lovtidende A.

Der vedlægges endvidere resultat af samme søgning i forskrifter, som ikke længere er gældende. Søgeresultatet indeholder 102 forskrifter, som alle er offentliggjort i Lovtidende A.

De nævnte søgeresultater vedlægges. (Ikke optrykt her).

Spørgsmålet om optagelse af materielle lovbestemmelser, herunder hjemmelsbestemmelser, i finansloven er i øvrigt bl.a. reguleret i Finansministeriets Budgetvejledning (1996), pkt. 14.1. Her anføres bl.a. følgende:

»Der kan ved tekstanmærkning gives supplerende konkrete bestemmelser til gældende love. Ændring af eksisterende lovgivning ved tekstanmærkning - lovgivning på finansloven - bør kun finde sted, såfremt ændringen er tidsbegrænset, eller ændring af lovgivningen ikke kan afventes. Varige eller generelle lovændringer bør ikke søges gennemført ved lovgivning på finansloven.

Anvendelse af tekstanmærkninger til regulering af bevillingsfremmede forhold må ikke finde sted.«

Det tilføjes, at der ikke i dag ses at blive kundgjort love i Lovtidende B udover, hvad der er anført i udtalelsen fra Sekretariatet for Retsinformation.

Efter det oplyste skulle det således ikke forekomme, at også »regulære love« - som anført i begrundelsen for spørgsmålet - kundgøres i Lovtidende B.«

9. (Mis)Brug af Grundlovens § 25.

Grundlovens § 25 siger: »Kongen meddeler dels umiddelbart, dels gennem vedkommende regeringsmyndigheder sådanne bevillinger og undtagelser fra lovene, som enten ifølge de før 5. juni 1849 gældende regler er i brug, eller hvortil hjemmel indeholdes i en siden den tid udgiven lov.«

Altså en klar overgangsbestemmelse til at »fejfe op« på regler og bestemmelser, der gjorde sig gældende før grundlovens tid, og som der er ønske om at bibeholde. Det er dog forslagsstillernes opfattelse, at bestemmelsen næppe var tænkt som en generel hjemmel for at undgå anden lovgivning.

Imidlertid bruges grundlovens § 25 i mange forskellige situationer. Herunder er et par eksempler:

Eksempel 1:

Kim Behnke stiller spørgsmål S 2394 af 15. juni 1999 (folketingsåret 1998-99, Folketingets forhandlinger side 7690) til kulturministeren:

»Vil ministeren oplyse, hvilken lovhjemmel, der ligger bag udstedelsen af bekendtgørelse om Det Kongelige Akademi for de Skønne Kunster af 18. maj 1999?

Begrundelse

Udstedelse af bekendtgørelser finder normalt sted med hjemmel i en konkret lovgivning. Men i bekendtgørelse nr. 306 af 18. maj 1999 om Det Kongelige Akademi for de Skønne Kunster er der ikke angivet nogen lovhjemmel.

Når ministeren udsteder bekendtgørelser, sker det vel ikke blot ud i den blå luft, men fordi der er en hjemmel til at udstede bekendtgørelse.«

Svar (22/6 99)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

»Siden Det Kongelige Akademi for de Skønne Kunsters stiftelse i 1754 har akademiets forhold været reguleret ved en kongelig anordning, det vil sige et administrativt udstedt retsgrundlag. Ved revisionen af akademiets retlige grundlag i 1986 blev det besluttet at bruge bekendtgørelsesformen som en administrativ forenkling, hvorved den kgl. anordning om Akademiet for de Skønne Kunster af 10. august 1979 blev ophævet. Der henvises til Grundlovens § 25 om udstedelse af førkonstitutionelle administrative retsfor skrifter.«

Dette svar udløste et nyt spørgsmål fra Kim Behnke til kulturministeren, spørgsmål S 2491 af 30. juni 1999 (folketingsåret 1998-99, Folketingets forhandlinger side 7697):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen på spørgsmål nr. S 2394 oplyse, hvilken juridisk baggrund og argumentation der er for fortsat at anvende grundlovens § 25 som hjemmel til nye bekendtgørelser, herunder om det skyldes en undtagelse eller en bevilling?

Begrundelse

Regeringen holder sig normalt ikke tilbage med at fremlægge lovforslag til Folketinget. En ny lovhjemmel til regulering af Det Kgl. Akademi for de Skønne Kunster vil derfor ikke være en uoverkommelig opgave. I stedet vælger ministeren at henholde sig til grundlovens § 25.

Men er det overhovedet en korrekt og brugbar hjemmel? Det er jo lidt specielt, eftersom det er regler fra 1754, vi taler om, altså fra før grundloven.

Det fremgår af kongelovens artikel 3 (fra 1665), at kongen kort sagt kan bestemme alt med undtagelse af, at kongeloven ikke kan ophæves eller ændres. Ved grundloven fra 1849 blev den bestemmelse i kongeloven ophævet, og fremover er det Folketinget, der kan alt, med undtagelse af alt, der er i strid med grundloven. Grundloven tillod dog, at kongen (regeringen) kunne udstede regler i væsentligst 4 tilfælde:

1. Det fremgår af en lov efter 5. Juni 1849, at en minister kan bestemme
2. Det fremgår af en lov før 5. Juni 1849, at en minister kan bestemme
3. Kongen har undtaget fra love fra før 5. Juni 1849 uden anden udtrykkelig hjemmel end kongelovens artikel 3
4. Kongen har i medfør af kongelovens artikel 3 meddelt bevilling, som ikke er hjemlet i en lov - og som ikke er i strid med en lov efter 5. Juni 1849.

De to første eksempler giver en minister hjemmel. Folketinget kan da ændre lovgivningen, hvis denne hjemmel ikke længere skal være gyldig.

Det tredje eksempel taler om undtagelser fra en lov fra før grundloven. Dem findes der jo næppe ret mange af længere. Hvis en regel ændres, så kan den jo næppe længere være omfattet af det tredje punkt. Så må der søges fornyet hjemmel med ny lovgivning vedtaget af Folketinget i overensstemmelse med grundloven.

Det fjerde eksempel handler om en praksis fra før grundloven, der ikke er i strid med efterfølgende og

senere lovgivning. Ny lovgivning vil altså tilsidesætte gammel praksis.

Når en minister udsteder en bekendtgørelse om Det Kgl. Akademi for de Skønne Kunster skyldes det så, at ministeren mener, der er tale om en bevilling eller en undtagelse. Hvis det er en undtagelse - fra hvilken lov da? Hvis en bevilling har hjemmel i en bestemmelse, der er mere end 330 år gammel, og vi siden har fået en grundlov, så vil det vel være mest naturligt at følge grundlovens bestemmelser og gå i Folketinget med en lov og dermed få fornyet hjemmel.

Bestemmelsen i grundlovens § 25 var en overgangsbestemmelse og ikke en hjemmel, der kan anvendes ved nye forskrifter.«

Svar (7/7 99)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

»Det oprindelige retlige grundlag for Akademiet i 1754 var den af Frederik V udstedte fundats. Det er ministeriets opfattelse, at fundatsen er udstedt med hjemmel i Kongelovens art. 3, og at den fortsat udgør hjemmel for udstedelse af retsregler om Akademiet også i tiden efter grundloven, så længe der ikke er lovgivet herom. Dette er i overensstemmelse med formålet for grundlovens § 25, der er en overgangsbestemmelse, som regulerer forholdet til førkonstitutionelle administrative retsfor skrifter. Det har således været retssædvane siden grundloven at udstede regler om Akademiets forhold som rent administrative forskrifter.

Det indgår imidlertid i ministeriets overvejelser at tilvejebringe en moderniseret lovhjemmel for fremtidige bekendtgørelser om Akademiet i forbindelse med en eventuel lov om billedkunst.«

Eksempel 2:

Til trods for, at grundloven har en særlig bestemmelse i § 66 om, at folkekirkens forfatning ordnes ved lov, er denne bestemmelse aldrig blevet udnyttet. Derimod er grundlovens § 25 ofte blevet anvendt som hjemmel for Kirkeministeriets forskrifter. Derfor et spørgsmål fra Kim Behnke til kirkeministeren. Spørgsmål S 1057 af 13. januar 2000 (folketingsåret 1999-2000, Folketingets forhandlinger side 3653)

»Vil ministeren tage initiativ til, at der fremsættes et lovforslag, der skaber lovhjemmel til, at ministeren kan udstede en række administrative forskrifter?

Begrundelse

Det vil give et bedre overblik, såfremt det direkte fremgår af en lov, hvilke bemyndigelser ministeren har. Så vidt spørgeren har kunnet finde ud af, er Kirkeministeriet det ministerium, der hyppigst benytter

overgangsbestemmelsen i grundlovens § 25 til at udstede bekendtgørelser (resolutioner). I øvrigt må grundlovens § 25 antages at være tænkt som en overgangsregel. Grundlovens § 66 angiver, at »Folkekirkens forfatning ordnes ved lov«. Men det er aldrig sket. Når man gennem så mange år har afstået fra at ordne folkekirkens forfatning ved lov, så er det uholdbart, at der blot bliver anvendt § 25 som hjemmel til at udstede bekendtgørelser m.v.

En etablering af en lovhjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, der er vedtaget af Folketinget, og ikke blot hjemlet i grundlovens § 25 burde ikke være en uoverkommelig opgave, idet et lovforslag kunne udformes meget enkelt. F.eks.:

Lov om en række bemyndigelser til kirkeministerne.

§ 1. Kirkeministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om:

Ritualer for dåb, ritualer for konfirmation, ritualer for vielse, ritualer for begravelse, ritualer for kirkeindvielse, ritualer for kirkegårdsindvielse, ritualer for præstevielse, ritualer for bispevielse, provsteindsættelse, nadver, oversættelse af Det Nye Testamente, Det Gamle Testamente samt andre skrifter, anerkendte menigheder, gudstjenester, prædikener og prædikentekster, oprettelse, nedlæggelse og ændringer af sogne, osv.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Såfremt der allerede skulle være en holdbar lovhjemmel til nogle af ovennævnte eksempler, kan de selvfølgelig blot udgå.«

Svar (20/1 2000)

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

»Regeringens kompetence til uden hjemmel i en lov at regulere en række kirkelige anliggender, f.eks. gudstjenester og kirkelige handlinger hviler på forfat-

ningssædvane, der går tilbage til overgangen fra enevælden til demokratiske forfatningsforhold i 1849. Selvom Folketinget når som helst vil kunne bestemme, at de pågældende anliggender skal reguleres ved lov, finder jeg ikke anledning til at søge gennemført en ændring af den nugældende ordning, der fungerer hensigtsmæssigt.«

10. Der kan være fejl og mangler i dette forslag.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at der kan være enkelte af de love og retsfor skrifter, som foreslås ophævet med nærværende lovforslag, der er ophævet tidligere.

I den forbindelse vil den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde være, at Justitsministeriet under udvalgsarbejdet med lovforslaget udarbejder en oversigt over, hvilke bestemmelser man i ministeriet mener allerede er ophævet med angivelse af, hvornår det er sket.

På den baggrund vil forslagsstillerne da udarbejde ændringsforslag til nærværende lovforslag, således at forslaget kan vedtages ved 3. behandling uden tvivl om, at alt er i orden.

Forslagsstillerne vil endvidere håbe, at retslærde ved universiteternes juridiske fakulteter vil bruge nærværende lovforslag i undervisningen og f.eks. lade det være en opgave for en eller flere grupper af jurastuderende at efterprøve, om der er fejl eller mangler i nærværende lovforslag.

Forslagsstillerne har ikke fundet det hensigtsmæssigt at optrykke alle de love og forskrifter, der er berørt af nærværende lovforslag, som bilag til selve lovforslaget. De berørte love og forskrifter vil imidlertid blive omdelt som udvalgsbilag i det udvalg, lovforslaget bliver henvist til. Et antal eksemplarer af dette udvalgsbilag vil desuden blive fremlagt i Folketingssalen, således at alle interesserede folketingsmedlemmer har mulighed for at læse de berørte love og forskrifter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

	Lovforslaget	Begrundelse
Årene frem til 1699		
§ 1.	Lex Regia (kongeloven) af 14. november 1665 ophæves.	<p>Loven, som var fundamentet for enevælden, indeholder kun to gældende artikler.</p> <p>Artikel 21 bestemmer, at kongelige ikke må gifte sig og rejse udenlands uden regentens samtykke. Reglerne for tronfølgerens giftermål er fastsat i tronfølgeloven. I en tid, hvor man fordømmer arrangerede ægteskaber, virker en regel, der <u>kræver</u> regentens godkendelse, forældet, og det bør derfor være op til kongefamilien selv at afgøre giftermål. Kongehuset bør også selv kunne afgøre spørgsmål om rejser.</p> <p>Artikel 25 bestemmer, at kongelige alene skal stå til ansvar for regenten. Bestemmelsen er overflødiggjort for over 300 år siden af Danske Lovs artikel 1-2-1.</p>
§ 2.	Grevernes Privilegier af 25. maj 1671 ophæves.	<p>Ved den nugældende grundlovs §§ 83 og 84 blev alle rettigheder ophævet, og fideikommisgodser m.v. blev forbudt oprettet for fremtiden. Desuden blev fideikommisgodser m.v. frigjort ved lov nr. 563 af 4. oktober 1919 og lov nr. 139 af 1. maj 1954.</p> <p>Bestemmelsen må således have mistet sin betydning.</p> <p>Selv om forskriften ifølge Retsinformation er på cirkulæreniveau, foreslås bestemmelsen ophævet via lov, da bestemmelsen er givet af kongen med hjemmel i kongelovens artikel 3 (nu grundlovens § 25), og da den gav enkeltpersoner visse privilegier.</p>
§ 3.	Friherrenes Privilegier af 25. maj 1671 ophæves.	<p>Samme begrundelse som under den foregående; her er det Friherrenes Privilegier, mens den foregående bestemmelse angik Greverne.</p>
§ 4.	Krigs-Rets Instruction ang. Krigen til Lands af 9. marts 1683 ophæves.	<p>Ved arveloven af 1963 ophævede man § 36 i instruksen. De øvrige paragraffer skønnes ikke at være relevante og er da heller ikke med i Retsinformation. Da det ikke kan udelukkes, at de øvrige paragraffer endnu ikke er ophævet, foreslås de derfor ophævet for at fjerne enhver tvivl.</p>

F. t. l. om ophævelse af 100 love og retsforskrifter

§ 5.	<p>Kong Christian Den Femtis Danske Lov af 15. april 1683 ophæves med undtagelse af følgende artikler:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 1-1-3, 1-2-1 og 1-23-15. 2) 2-3-2, 2-3-3, 2-3-6, 2-3-9, 2-4-1, 2-4-6 til 2-4-12, 2-4-17, 2-5-1, 2-5-5, 2-5-9, 2-5-20, 2-7-3, 2-7-5, 2-10-1, 2-11-9, 2-15-5, 2-16-11, 2-17-1, 2-17-2, 2-17-5, 2-17-15, 2-22-40 og 2-22-74. 3) 3-19-1 og 3-19-2. 4) 5-1-1, 5-1-2, 5-3-12 til 5-3-14, 5-5-1 til 5-5-5, 5-7-1, 5-7-4, 5-7-5, 5-7-14, 5-7-17, 5-8-1, 5-8-2, 5-8-12 til 5-8-14, 5-9-6, 5-10-49, 5-10-55, 5-13-1 til 5-13-10, 5-14-4 og 5-14-55. 5) 6-10-2, 6-10-4, 6-10-5, 6-14-7, 6-15-11, 6-17-5 og 6-17-31. 	<p>Danske lov er ændret utallige gange, og ofte er bestemmelser gået af brug, uden at artiklerne udtrykkeligt er ophævet. Der er derfor næppe i dag nogen, der har en ajourført liste over, hvilke dele af Danske Lov der endnu ikke er ophævede, og der findes da heller ikke en officiel liste over de endnu gældende artikler.</p> <p>Det manglende overblik har f.eks. resulteret i, at Justitsministeriet har ophævet allerede ophævede bestemmelser.</p> <p>Ved dette lovforslag skabes der én gang for alle overblik over, hvilke dele af Danske Lov der endnu må anses for at være gældende. De foreslåede undtagelser er sammenstykket af bestemmelser fra Retsinformation og andre lovsamlinger.</p>
Årene fra 1700 til 1799		
§ 6.	<p>Forordning af 10. februar 1736 om Examinibus iuridicis ophæves.</p>	<p>Ifølge Retsinformation er alene punkt 8 om ed endnu relevant. Det er ikke hensigtsmæssigt med lovgivning på latin, hvorfor forordningen foreslås ophævet. Hvis man i regeringen er af den opfattelse, at der fortsat er behov for retsforskriften fra punkt 8, må det hjemles i anden lovgivning og da på dansk.</p>
§ 7.	<p>Kong Frederik den Femtes Sø-Krigs-Artikels-Brev af 8. januar 1752 ophæves med undtagelse af punkterne 817, 818 og 977.</p>	<p>Ifølge Retsinformation er disse punkter de eneste, der er gældende, men det fremgår ikke, ved hvilke love m.v. de øvrige dele er ophævet. Lovforslaget er den enkleste måde at få klarhed over forskriften på.</p>
§ 8.	<p>Raadstue-Plakat af 2. oktober 1754 om de rette Fløttetider og Huusværers Opsigelse i Khavn, med videre ophæves.</p>	<p>Forskriften er ifølge Retsinformation historisk, men det er ikke angivet, ved hvilken lov den er blevet ophævet. Andre kilder har forskriften som gældende. Derfor foreslås forskriften ophævet, så enhver tvivl udelukkes.</p>
§ 9.	<p>Forordning af 8. april 1768 Anl. Arvinger i Stervboer i Danmark og Norge at maa forundes det saakaldte Beneficium Inventarii ophæves.</p>	<p>Forskriften er ifølge Retsinformation gældende. Andre kilder har forskriften som historisk. Da forskriften ikke skønnes relevant længere, foreslås forskriften ophævet, så enhver tvivl udelukkes.</p>
§ 10.	<p>Admir. og Commiss. Coll. Pl. af 6. december 1776 ophæves.</p>	<p>Forskriften er ifølge Retsinformation historisk, men det er ikke angivet, ved hvilken lov den er blevet ophævet. Andre kilder har forskriften som gældende. Derfor foreslås forskriften ophævet, så enhver tvivl udelukkes.</p>

§ 11.	Pl. af 10. juni 1778 ang. nogen Forandring i Fr. 15 Jun. 1771, for saavidt den Militaire Criminelle Jurisdiction i Khavn angaaer; samt om Dommes Execution hos Militaire og deres Skifter I Khavn ophæves.	Forskriften er ifølge Retsinformation historisk, men det er ikke angivet, ved hvilken lov den er blevet ophævet. Andre kilder har forskriften som gældende. Derfor foreslås forskriften ophævet, så enhver tvivl udelukkes.
§ 12.	Pl. af 26. marts 1790 at Skifte-Retterne i (...) Stervboer ikke bør antage de Fordringer, som anmeldes, efter at den i Proclama foreskrevne lovlige Varsels Tid er udløben ophæves.	Forskriften er ifølge Retsinformation historisk, men det er ikke angivet, ved hvilken lov den er blevet ophævet. Andre kilder har forskriften som gældende. Derfor foreslås forskriften ophævet, så enhver tvivl udelukkes.
§ 13.	Raadstue-Plakat af 7. august 1792 at ingen uden foregaaende Tilladelse maa tage de af Directionen for Opfostrings-Stiftelsen udsatte Børn fra Pleie-Forældre, m.m. ophæves.	Forskriften er ifølge Retsinformation historisk, men det er ikke angivet, ved hvilken lov den er blevet ophævet. Andre kilder har forskriften som gældende. Derfor foreslås forskriften ophævet, så enhver tvivl udelukkes.
Årene fra 1800 til grundloven i 1849		
§ 14.	Plakat af 27. november 1801 hvorved Uberettigede forbydes at bære saadanne Klædedragter, som af Kongen ere autoriserede til Uniformer for civile eller militaire Embedsmænd, samt at bruge Epauletter, eller Skulderbaand, af nogen Slags ophæves.	Forskriften er ifølge Retsinformation historisk, men det er ikke angivet, ved hvilken lov den er blevet ophævet. Andre kilder har forskriften som gældende. Derfor foreslås forskriften ophævet, så enhver tvivl udelukkes.
§ 15.	Pl. af 19. april 1805 ang. Skifternes Forvaltning efter de under Landmilitair-Etaten i Danmark henhørende Personer, m.v. ophæves.	Forskriften er ifølge Retsinformation historisk, men det er ikke angivet, ved hvilken lov den er blevet ophævet. Andre kilder har forskriften som gældende. Derfor foreslås forskriften ophævet, så enhver tvivl udelukkes.
§ 16.	Forordning af 28. oktober 1829 angaaende visse Fartøiers Ahming og disse Æftersyn i Kjøbenhavn ophæves.	Ved lov nr. 83. af 23. maj 1902 (se lovforslagets § 32) blev pligten ahming ophævet. Adgangen til frivillig ahming bestod indtil videre, men indenrigsministeren fik tilladelse til at ophæve denne adgang. Dette ses ikke, at være sket, hvorfor forordningen nu foreslås ophævet helt.
§ 17.	Pl. af 24. juni 1840 ang. den ny Matrikel for Danmark ophæves.	Forskriften er ikke med i Retsinformation. Andre kilder har forskriften som gældende. Derfor foreslås forskriften ophævet, så enhver tvivl udelukkes.

Årene fra 1849 til 1871 (Lovtidende A)		
§ 18.	<p>Lov af 27. januar 1852 om Domainedeiendommens Afhændelse ophæves med undtagelse af § 5, stk. 2. I § 5 ændres »skal Domainedestyrrelsen være bemyndiget til, med Bylaugets Samtykke, at« til: »kan By- og Boligministeriet«.</p>	<p>By- og boligministeren har den 19. januar 1999, jf. L 92 – bilag 11, oplyst, at alene § 5 i loven antages at være relevant. Ændringen i § 5 skyldes, at der ikke længere findes en Domainedestyrrelse eller Bylaug. Hvis regeringen er af den opfattelse, at der fortsat er behov for denne bestemmelse, så må den i moderne form vedtages i anden lov.</p>
§ 19.	<p>Lov af 17. marts 1856 ang. Bevilling af en Jernbanes Anlæg fra Faxøe Kalkbrud til et udskibningssted ved Faxøe Strand ophæves.</p>	<p>Da banen må formodes for længst at være anlagt, kan loven ophæves.</p>
§ 20.	<p>Lov af 30. november 1857 ang. Staden Kjøbenhavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker ophæves.</p>	<p>Forskriften er ikke med i Retsinformation. Andre kilder har forskriften som gældende. Derfor foreslås forskriften ophævet, så enhver tvivl udelukkes.</p>
§ 21.	<p>Lov af 30. november 1857 om Beskyttelse af de til Kjøbenhavns Vandvæsen hørende Værker, Anlæg og Beholder m.v. ophæves.</p>	<p>Forskriften er ikke med i Retsinformation. Andre kilder har forskriften som gældende. Derfor foreslås forskriften ophævet, så enhver tvivl udelukkes.</p>
§ 22.	<p>Lov af 14. december 1857 indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veie og Vandløb i Kjøbenhavn ophæves.</p>	<p>Forskriften er ikke med i Retsinformation. Andre kilder har forskriften som gældende. Derfor foreslås forskriften ophævet, så enhver tvivl udelukkes.</p>
§ 23.	<p>Lov af 24. april 1868 om anlæg af en havn ved Esbjerg ophæves.</p>	<p>Da havnen må formodes at være anlagt, kan loven ophæves. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler for havnen må fremover findes i f.eks. lov nr. 326 af 28. maj 1999 om havne m.v. med senere ændringer eller anden senere lov, såfremt denne bemyndigelse fortsat ønskes.</p>
Årene fra 1871 til 1899		
§ 24.	<p>Lov nr. 56 af 25. marts 1872 angaaende Anlæg og Drift af en lollandsk-falstersk Jernbane ophæves.</p>	<p>Ved lov nr. 151 af 11. maj 1954 fik ministeren hjemmel til at erhverve banen. Dette er nu 55 år siden, hvorfor loven foreslås ophævet. Se lovforslagets § 48.</p>
§ 25.	<p>Lov nr. 39 af 31. marts 1874 om en jernbane fra Vemb station til Lemvig eller dens havn ophæves.</p>	<p>Da banen må formodes for længst at være anlagt, kan loven ophæves.</p>

§ 26.	<p>Lov nr. 155 af 30. november 1874 om skifte af fællesbo m.v. med senere ændringer ophæves med undtagelse af §§ 48, 64-70 b og 82.</p> <p>Stk. 2. Dødsboer omfattet af overgangsbestemmelsen i § 117 i lov nr. 383 af 22. maj 1996 om skifte af dødsbo kan fortsat behandles efter reglerne i loven.</p>	<p>I forbindelse med lov nr. 383 af 22. maj 1996 om skifte af dødsboer fandt Justitsministeriet ikke anledning til at tilkendegive, hvilke dele af den gamle lov der kunne ophæves. Dette overlader man til domstolene at finde ud af.</p> <p>Da det ifølge grundloven alene tilkommer Folketinget at ophæve love, ophæves hovedparten af loven herved.</p> <p>For ikke at få uoverensstemmende overgangsregler, benyttes overgangsreglerne i loven om skifte af dødsboer.</p>
§ 27.	<p>Lov nr. 44 af 4. maj 1875 om Anlæg af Jernbaner til Tuborg Havn samt til Faxe og Rødvig ophæves.</p>	<p>Da banen må formodes for længst at være anlagt, kan loven ophæves. Se også bemærkningerne til § 51.</p>
§ 28.	<p>Lov nr. 105 af 24. juli 1880 om Opførelse af en Udstillingsbygning ved Charlottenborg Slot ophæves.</p>	<p>Bygningen må antages at være opført, hvorfor loven ikke længere er relevant.</p>
§ 29.	<p>Lov nr. 59 af 12. maj 1882 om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Hou Havn over Odder til et Punkt paa Statsbanen mellem Skanderborg og Aarhus ophæves.</p>	<p>Da banen må formodes for længst at være anlagt, kan loven ophæves.</p>
§ 30.	<p>Lov nr. 84 af 8. maj 1894 om Anlæg af en Statsbane fra Klampenborg til Helsingør m.m. ophæves.</p>	<p>Da banen må formodes for længst at være anlagt, kan loven ophæves.</p>
§ 31.	<p>Lov nr. 55 af 12. april 1889 om Anlæg af en Jernbane fra Slagelse til Næstved med en Sidebane til Skjelskør ophæves.</p>	<p>Da banen må formodes for længst at være anlagt, kan loven ophæves. Folketinget besluttede endvidere ved lov nr. 258 af 27. maj 1950, at banen skulle nedlægges og sælges. Ministeren skulle bestemme hvornår. Banedriften er nedlagt, men arealet er ikke solgt endnu. Se lovforslagets § 46.</p>
Årene fra 1900 til 1950		
§ 32.	<p>Lov nr. 83 af 23. maj 1902 om Forandring i Forordning af 28de Oktober 1829 ophæves.</p>	<p>Det drejer sig om Forordning af 28. oktober 1829 angaaende visse Fartøiers Ahming og disse Æftersyn i Kjøbenhavn. Med vedtagelsen af Lov nr. 83 af 23. maj 1902 fik indenrigsministeren tilladelse til at ophæve denne adgang. Dette ses ikke at være sket, hvorfor forordningen nu foreslås ophævet helt i dette forslags § 16. Derefter har loven fra 1902 ingen relevans længere.</p>

§ 33.	Lov nr. 294 af 30. september 1916 om Nedsættelse af en Rigsdagskommission og Afholdelse af en Folkeafstemning angaaende Konventionen mellem Danmark og de amerikanske Forenede Stater om Overdragelse til de nævnte Stater af Øerne St. Thomas, St. Jan og St. Croix i Vestindien ophæves.	Øerne er for længst solgt, hvorfor loven ikke længere er relevant.
§ 34.	Lov nr. 336 af 10. november 1916 om Forlængelse af de i §§ 1 og 4 i Lov Nr. 294 af 30te September 1916 om Nedsættelse af en Rigsdagskommission og Afholdelse af en Folkeafstemning angaaende Konventionen mellem Danmark og de amerikanske Forenede Stater om Overdragelse til de nævnte Stater af Øerne St. Thomas, St. Jan og St. Croix i Vestindien fastsatte Frister ophæves.	Som bemærkningerne til den foregående paragraf.
§ 35.	Lovbekendtgørelse nr. 563 af 4. oktober 1919 om lens, stamhuses og fideikommissgodrsers samt de herhen hørende fideikommisskapitalers overgang til fri ejendom med senere ændringer ophæves med undtagelse af §§ 4, 5-5c og 6.	Alle de omhandlede ejendomme er nu overgået til fri ejendom. Tilbage henstår alene de særlige »hensættelser« til efterfølgende slægtninge (successorer), som dette lovforslag ikke har til hensigt at ændre på status af. Derfor foreslås § 4 opretholdt. §§ 5-5c er ophævet, men bestemmelsen om ophævelsen er endnu ikke trådt i kraft. § 6 omhandler kunstgenstande. Øvrige paragraffer anses af f.eks. en tidligere udgave af Karnovs Lovsamling for overflødig. (I seneste udgave er loven udgået helt).

<p>§ 36.</p>	<p>I lov nr. 149 af 10. april 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten foretages følgende ændringer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) I § 1 ophæves ordet »aarlig«. 2) I § 4, litra e, ophæves 2. punktum samt stk. 2. 3) I § 6 ophæves litra c, 2. punktum, samt litra d. 4) §§ 20 og 21 ophæves. 5) § 38 ophæves. 6) I § 42 ændres »et Forhold, der falder ind under § 41« til: »at have erlagt for lidt i skat på grund af svingagtighed eller grov uagtsomhed« og »- eventuelt med dennes dobbelte Beløb, jfr, herved § 40, 2det Stykke, Nr. 5, - « ophæves. Desuden ændres »i § 2, Nr. 5, nævnte skattepligtige« til: »juridiske personer«. 7) I §§ 49 og 51 ændres »Finansministeren« til: »skatteministeren«. 8) § 52 ophæves. 9) § 54, stk. 1, ophæves. 10) I § 54 ændres »Færøerne« til: »Færøerne og Grønland«. 	<p>Statsskatteloven har siden 1922 undergået mange ændringer.</p> <p>Loven er imidlertid aldrig blevet sammenskrevet i en lovbe- kendtgørelse, hvorfor der hersker en del uenighed blandt for- skellige lovsamlinger om lovens udseende. Dette lovforslag fjerner forældede bestemmelser fra statsskatteloven og korri- gerer ved samme lejlighed en række uhensigtsmæssige formu- leringer. F.eks.:</p> <p>Til nr. 1: Efter kildeskattens indførelse sker der løbende indbetaling til staten.</p> <p>Til nr. 2: Disse dele omhandler bl.a. aktieudbytte og friak- tier, som ikke længere beskattes efter statsskatteloven.</p> <p>Til nr. 5: Se nu kildeskattelovens § 62 A.</p> <p>Til nr. 6: Der fjernes henvisninger til bestemmelser, der blev ophævet i hhv. 1946 og 1968.</p>
<p>§ 37.</p>	<p>I lov nr. 127 af 15. april 1930 om ikrafttræden af borgerlig straffelov m.m. ophæves §§ 1-5, 7, 10 og 20.</p>	<p>Paragrafferne indeholder ikrafttrædelsesbestemmelser samt bestemmelser om ophævelse af en række tidligere love og be- stemmelser.</p>
<p>§ 38.</p>	<p>Lov nr. 115 af 8. april 1932 om tilvejebringelse af en fælles Vej- og Jernbanebro dels over Stor- strømmen m.v., dels over Odde- sund ophæves.</p>	<p>Da broen for længst er bygget, foreslås loven ophævet.</p>
<p>§ 39.</p>	<p>Lov nr. 132 af 2. maj 1934 om Nedlæggelse af Jernbanen Mid- delfart-Strib for Persontrafik og Afhændelse af Færgelejerne i Strib og Fredericia m.v. ophæ- ves.</p>	<p>Ved tekstanmærkning 114 til § 28 på finansloven for 1999 blev godsbanen nedlagt. Derfor kan loven nu ophæves.</p>

§ 40.	Lov nr. 136 af 2. maj 1934 om ændringer i vilkårene for statens udlån ophæves.	Loven giver finansministeren hjemmel til at nedsætte renten på hidtidige og fremtidige udlån til 4 %. Da der i dag benyttes selvstændigt lovgrundlag til statens udlånsordninger, foreslås loven ophævet. Eventuelle udlån, der er berørt af ordningen, må forrentes med den nugældende rente i resten af løbetiden.
§ 41.	Lov nr. 134 af 23. marts 1939 om Inddæmning i Kalvebodstrand m.v. og om Anlæg af en Dæmning til Rømø ophæves.	Arealet er inddæmmet, og dæmningen er bygget. Statens ejendomsret må formodes at være tinglyst. Loven foreslås derfor ophævet. Eventuelt kan § 7 undtages fra ophævelsen.
§ 42.	Lov nr. 6 af 3. januar 1941 om Tilvejebringelse af en Jernbane- og Automobilfærgefart over Femer Bælt, udgaaende fra Rødby Havn, med tilhørende Jernbaneforbindelse ophæves.	Da anlæggene er bygget i det omfang, man har ønsket det, og da færgefarten i dag for statens vedkommende varetages af Scanlines A/S, der er reguleret i anden lov, foreslås loven ophævet. Dertil kommer, at EU har krævet fri konkurrence på ruten.
§ 43.	Lov nr. 191 af 17. april 1941 om Anlæg af en Motorvej fra Rødby Havn til Storstrømsbroen, herunder Bygning af en Bro over Guldborgsund ophæves.	Da anlæggene er bygget i det omfang, man har ønsket, foreslås loven ophævet. Loven har desuden en bestemmelse i § 4 om, at der skete en forhøjelse af benzinafgiften med 1 øre til dækning af byggeriet. Denne afgiftsforhøjelse er aldrig blevet fjernet igen, selv om byggeriet for længst er betalt. I mellemtiden er benzinafgiftens størrelse i dag hjemlet i særskilt afgiftslov.
§ 44.	Lov nr. 168 af 11. april 1942 om anlæg af en Motorvej Vest om København samt Udbygning af Hørsholmvejen som Motorvej ophæves.	Da anlæggene er bygget i det omfang, man har ønsket, foreslås loven ophævet. Her var finansieringen ikke benzinafgift, men statsobligationer.
§ 45.	Lov nr. 141 af 16. april 1947 om Bemyndigelse for Ministeren for offentlige Arbejder til Ekspropriation til Anlæg af 3. og 4. Spor paa Strækningen Hellerup-Holte ophæves.	Da anlæggene er bygget i det omfang, man har ønsket det, foreslås loven ophævet.
Årene fra 1950 og frem		
§ 46.	Lov nr. 258 af 27. maj 1950 om nedlæggelse af Dalmose-Skælskørbanen ophæves.	Banedriften er blevet nedlagt. Det eneste, der mangler, er, at skinner og sveller m.v. bliver fjernet og jorden bliver solgt. Trafikministeren har ved besvarelsen af S 777 den 12. januar 1999 oplyst, at der vil blive foretaget en samlet vurdering af restbanerne, hvor fremtiden bliver overvejet. Til dette formodes ministeren at forelægge planerne for Folketinget samlet, og loven er således ikke længere nødvendig. Se desuden dette lovforslags § 31.
§ 47.	Lov nr. 180 af 4. april 1951 om bemyndigelse for ministeren for offentlige arbejder til ekspropriation til anlæg af en dobbeltsporet banelinie fra Jægersborg til Lundtofte og Nærum ophæves.	Da anlæggene er bygget i det omfang, man har ønsket, foreslås loven ophævet.

§ 48.	<p>Lov nr. 151 af 11. maj 1954 om jernbanedrift på Lolland-Falster ophæves.</p> <p>Garantier i henhold til § 4 er uanset ophævelsen af loven fortsat gældende.</p>	<p>Se bemærkningerne til § 24. Det foreslås, at der bibeholdes en bestemmelse om, at hvis der måtte være nogen garantier for pensionsforpligtelser, skal de opretholdes evt. over finanslovens § 26, pensionsforpligtelser.</p>
§ 49.	<p>Lov nr. 222 af 11. juni 1954 om ændring af lov nr. 191 af 17. april 1941 om anlæg af en motorvej fra Rødby Havn til Storstrømsbroen og af lov nr. 168 af 11. april 1942 om anlæg af en motorvej vest om København samt udbygning af Hørsholmvejen som motorvej ophæves.</p>	<p>Da anlæggene er bygget i det omfang, man har ønsket, foreslås loven ophævet.</p>
§ 50.	<p>Lov nr. 223 af 11. juni 1954 om etablering af ny færgefart over Storebælt ophæves.</p>	<p>Der er i mellemtiden bygget en bro, hvorfor loven ikke længere er relevant.</p>
§ 51.	<p>I lov nr. 195 af 7. juni 1958 om forlængelse af privatbaneene-retsbevillinger ophæves § 2.</p>	<p>Det fremgår af § 2, at der ikke kan gives statsgaranti for forrentningen af Østsjællandske Jernbanes anlægskapital. Jf. tekstanmærkning 113 til § 28 i FL 1999 garanterer ministeren alligevel for obligationsgælden. Derfor foreslås § 2 ophævet.</p>
§ 52.	<p>Lov nr. 350 af 19. december 1958 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.</p>	<p>Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser.</p> <p>Love om udstedelse af præmieobligationer er eksempler på love, der indeholder særlige bestemmelser.</p> <p>Et andet eksempel er lov nr. 129 af 12. november 1886, lov nr. 215 af 5. december 1894, lov nr. 107 af 15. oktober 1901 samt lov nr. 169 af 27. juli 1909, hvorefter der er udstedt uamortisable obligationer. De særlige bestemmelser siger f.eks., at lånene kan indfries af staten med 3 måneders varsel, og at nogle af obligationerne er flermøntede.</p>
§ 53.	<p>Lov nr. 148 af 13. maj 1959 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.</p>	<p>Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.</p>
§ 54.	<p>Lov nr. 164 af 27. maj 1959 om erhvervelse af ejendomsretten til og nedlæggelse af banen fra Viborg til Ålestrup ophæves.</p>	<p>Bemyndigelsen er nu 40 år gammel. Såfremt det bliver relevant, må ministeren bede om ny hjemmel efter gældende regler om VVM-undersøgelser, planlovgivning osv.</p>

§ 55.	Lov nr. 317 af 24. november 1959 om statsgarantier og statsforskrivninger vedr. betalingsaftaler med udlandet ophæves.	Finansministeren fik hjemmel til at udstede garanti til Nationalbanken for aftaler truffet inden udgangen af året 1962. Det må formodes, at alle ansøgninger fra 1962 og før om garantier er færdigbehandlet i Finansministeriet. Loven foreslås derfor ophævet.
§ 56.	Lov nr. 332 af 19. december 1959 om forenkling af statens mellemværende med Danmarks Nationalbank ophæves.	Forenklingerne må for længst efter mere end 40 år være gennemført og de nødvendige ændringer foretaget i de berørte love.
§ 57.	Lov nr. 193 af 16. juni 1961 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 58.	Lov nr. 379 af 20. december 1961 om tekniske forarbejder til gennemførelse af en fælles vej- og jernbanebro over Store-Bælt ophæves.	Bro, tunnel og vejanlæg er for længst færdigbygget.
§ 59.	Lov nr. 91 af 16. marts 1962 om anlæg af en ny broforbindelse over Lille-Bælt ophæves.	Bro og vejanlæg er for længst færdigbygget
§ 60.	Lov nr. 178 af 25. maj 1962 om nedlæggelse af banen fra Nyborg til Fåborg ophæves.	Bemyndigelsen er nu 37 år gammel. Såfremt det bliver relevant, må ministeren bede om ny hjemmel efter gældende regler om VVM-undersøgelser, planlovgivning osv.
§ 61.	Lov nr. 16 af 1. februar 1963 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 62.	Lov nr. 208 af 31. maj 1963 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 63.	Lov nr. 386 af 4. december 1963 om anlæg af en tunnelforbindelse under Limfjorden ved Ålborg med tilsluttende motorvejsanlæg ophæves.	Tunnelforbindelsen er både bygget, udvidet og moderniseret flere gange siden. Loven er derfor uden relevans.

§ 64.	Lov nr. 144 af 13. maj 1964 om anlæg af en omfartsvej vest om Randers ophæves.	Vejforbindelsen er for længst anlagt.
§ 65.	Lov nr. 138 af 14. april 1966 om nedlæggelse af statsbanestrækningerne (statsbanerne) Hobro-Løgstør og Tommerup-Assens ophæves.	Bemyndigelsen er nu 33 år gammel. Såfremt det bliver relevant, må ministeren bede om ny hjemmel efter gældende regler om VVM-undersøgelser, planlovgivning osv.
§ 66.	Lov nr. 163 af 11. maj 1966 om anlæg af en broforbindelse over Sallingsund ophæves.	Broen er for længst anlagt, hvorfor loven ikke længere har relevans.
§ 67.	Lov nr. 123 af 17. april 1968 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 68.	Lov nr. 115 af 29. marts 1969 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 69.	Lov nr. 522 af 28. november 1969 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 70.	Lov nr. 269 af 4. juni 1970 om projektering af en ny fast forbindelse over Storstrømmen med tilsluttende motorvejsanlæg ophæves.	Denne broforbindelse og tilhørende vejanlæg er for længst færdiganlagt, hvorfor loven kan ophæves.
§ 71.	Lov nr. 73 af 3. marts 1971 om indskrænkningen af driften på og eventuel senere nedlæggelse af visse statsbanestrækninger og færgefarten Glyngøre – Nykøbing Mors ophæves.	Bemyndigelsen er 28 år gammel. Såfremt det bliver relevant, må ministeren bede om ny hjemmel efter gældende regler om VVM-undersøgelser, planlovgivning osv.

§ 72.	Lov nr. 269 af 9. juni 1971 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 73.	Lov nr. 493 af 26. november 1971 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 74.	Lov nr. 222 af 7. juni 1972 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 75.	Lov nr. 190 af 30. marts 1973 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 76.	I lov nr. 370 af 13. juni 1973 om aktieselskaber med senere ændringer ophæves §§ 164, 165, 167 og 170.	De nævnte paragraffer er ikke længere relevante, jf. f.eks. lovebkendtgørelse nr. 545 af 20. juni 1996, hvor paragrafferne er udeladt.
§ 77.	Lov nr. 570 af 7. november 1973 om nedlæggelse af Københavns havnebane mellem Langebro og Slotsholmsgade ophæves.	Banedriften er nedlagt, og loven foreslås derfor ophævet.
§ 78.	Lov nr. 74 af 19. februar 1974 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.

§ 79.	I lov nr. 199 af 2. april 1974 om banker og sparekasser med senere ændringer ophæves § 56, stk. 1, 3, 6-8 og 10-17.	De nævnte stykker er ikke længere relevante, jf. f.eks. lov-bekendtgørelse nr. 829 af 25. november 1998, hvor stykkerne er udeladt.
§ 80.	Lov nr. 289 af 14. juni 1974 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 81.	Lov nr. 146 af 24. april 1975 om udbygning af baneanlæggene for den storkøbenhavnske nærtrafik ophæves.	Bemyndigelsen er 24 år gammel, og de ønskede ændringer formodes foretaget. Såfremt det bliver relevant, må ministeren bede om ny hjemmel efter gældende regler om VVM-undersøgelser, planlovgivning osv.
§ 82.	Lov nr. 171 af 7. maj 1975 om nedlæggelse af sporforbindelsen mellem Københavns Nordre Toldbod og Larsens Plads ophæves.	Banedriften er nedlagt, og loven foreslås derfor ophævet.
§ 83.	Lov nr. 260 af 20. juni 1975 om bemyndigelse til optagelse af statslån ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 84.	Lov nr. 641 af 19. december 1975 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 85.	Lov nr. 72 af 25. februar 1976 om erhvervelse af arealer m.v. til anlæg af en jernbane mellem Snoghøj og Tårup ophæves.	Bemyndigelsen er 23 år gammel, og de ønskede ændringer formodes foretaget. Såfremt det bliver relevant, må ministeren bede om ny hjemmel efter gældende regler om VVM-undersøgelser, planlovgivning osv.
§ 86.	Lov nr. 148 af 31. marts 1976 om bemyndigelse til optagelse af statslån ophæves	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.

§ 87.	Lov nr. 149 af 31. marts 1976 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 88.	Lov nr. 160 af 31. marts 1976 om udbygning af banestrækningen mellem Høje-Tåstrup og Roskilde ophæves.	Hvis der bliver behov for fornyet hjemmel, vil den mere relevant kunne hentes i en ny anlægslov for udvidelsen af bane kapaciteten på strækningen København-Ringsted. Et projekt, der indtil videre er sat i bero.
§ 89.	Lov nr. 329 af 10. juni 1976 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 90.	Lov nr. 424 af 25. august 1976 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 91.	Lov nr. 555 af 30. november 1976 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 92.	Lov nr. 147 af 22. april 1977 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.

§ 93.	Lov nr. 205 af 18. maj 1977 om bemyndigelse til optagelse af statslån ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 94.	Lov nr. 594 af 9. december 1977 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 95.	Lov nr. 652 af 21. december 1977 om indskrænkning af driften på statsbanestrækningen Vojens-Haderslev ophæves.	Bemyndigelsen er 22 år gammel, og de ønskede ændringer formodes foretaget. Såfremt det bliver relevant, må ministeren bede om ny hjemmel efter gældende regler om VVM-undersøgelser, planlovgivning osv.
§ 96.	Lov nr. 223 af 24. maj 1978 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 97.	Lov nr. 224 af 24. maj 1978 om bemyndigelse til optagelse af statslån ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 98.	Lov nr. 556 af 15. november 1978 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.

§ 99.	Lov nr. 36 af 12. februar 1979 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har Finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 100.	Lov nr. 37 af 12. februar 1979 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 101.	Lov nr. 518 af 21. december 1979 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 102.	Lov nr. 56 af 13. februar 1980 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 103.	Lov nr. 152 af 6. maj 1980 om ændring af forskellige love om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.	Ændringen vedrører beskattningen, og overgangsreglen vedrørende statsgældsbeviser er for længst forældet. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 104.	Lov nr. 584 af 19. december 1980 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.

§ 105.	I lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed med senere ændringer ophæves følgende: 1) § 262, stk. 2-4. 2) § 263, stk. 1-3. 3) §§ 264 og 269. 4) § 270, stk. 1-4.	De nævnte bestemmelser er ikke længere relevante, jf. f.eks. lovbekendtgørelse nr. 417 af 3. juni 1999, hvor bestemmelserne er udeladt.
§ 106.	Lov nr. 26 af 30. januar 1981 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkærfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 107.	Lov nr. 21 af 29. januar 1982 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkærfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 108.	Lov nr. 22 af 29. januar 1982 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkærfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 109.	Lov nr. 618 af 8. december 1982 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkærfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 110.	Lov nr. 619 af 8. december 1982 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkærfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.

F. t. l. om ophævelse af 100 love og retsfor skrifter

§ 111.	Lov nr. 52 af 9. februar 1983 om udbygning af banestrækningen mellem Orehoved og Nykøbing F. ophæves.	Bemyndigelsen er 17 år gammel, og de ønskede ændringer formodes foretaget. Såfremt det bliver relevant, må ministeren bede om ny hjemmel efter gældende regler om VVM-under søgelser, planlovgivning osv.
§ 112.	Lov nr. 627 af 21. december 1983 om erhvervelse af arealer m.v. til anlæg af en banestrækning fra København til Harrestrup Å ophæves.	Bemærkninger som til foregående paragraf.
§ 113.	Lov nr. 132 af 28. marts 1984 om optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 114.	Lov nr. 133 af 28. marts 1984 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.	Præmieobligationerne er forlænget i henhold til denne lov. Da Finansministeriet for første gang i mange år benyttede denne lov til ikke at forlænge en række præmieobligationsserier, udløste det megen offentlig kritik af regeringen. For at undgå lignende situationer omkring de resterende serier af præmieobligationer må regeringen tilvejebringe en ny lov hjemmel, hvorefter f.eks. Folketingets Finansudvalg inddrages i beslutningen om forlængelse eller indfrielse af præmieobligationerne.
§ 115.	Lov nr. 152 af 11. april 1984 om særlig udbetaling til børnefamilier ophæves.	Loven blev overflødig på grund af lov nr. 44 af 20. februar 1985 om særlig udbetaling til børnefamilier i 1986, men loven blev ikke ophævet. Dette foreslås gjort nu.
§ 116.	Lov nr. 44 af 20. februar 1985 om særlig udbetaling til børnefamilier i 1985 ophæves.	Loven blev erstattet af lov nr. 468 af 6. november 1985 om særlig udbetaling til børnefamilier i 1985, men loven blev ikke ophævet. Dette foreslås gjort nu.
§ 117.	Lov nr. 155 af 24. april 1985 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 118.	Lov nr. 156 af 24. april 1985 om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikrafttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.

§ 119.	Lov nr. 486 af 6. november 1985 om særlig udbetaling til børnefamilier i 1986 ophæves.	Loven er ikke længere relevant.
§ 120.	Lov nr. 24 af 5. februar 1986 om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmarks tiltrædelse af EF-pakken (Europæisk Fælles Akt) ophæves.	Loven er ikke blevet ophævet, men loven er ikke længere relevant. Afstemningen har fundet sted.
§ 121.	Lov nr. 199 af 9. april 1986 om etablering af en færgefart til overførsel af gods mellem Københavns frihavn og Helsingborg ophæves.	Bemyndigelsen er 13 år gammel, og de ønskede ændringer formodes foretaget. Såfremt det bliver relevant, må ministeren bede om ny hjemmel. Forløbet af EU-sagen om besejling af HH-overfarten viser desuden, at der i dag er krav om fri konkurrence på færgeruter. Øresundsforbindelsen må desuden formodes at begrænse behovet for færgedrift på Øresund.
§ 122.	Lov nr. 770 af 19. november 1986 om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkærftredelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 123.	Lov nr. 395 af 10. juni 1987 om den amtskommunale skatteudskrivning i 1988 ophæves.	Loven er ikke længere relevant.
§ 124.	Lov nr. 776 af 9. december 1987 om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkærftredelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 125.	Lov nr. 852 af 21. december 1988 om anlæg af en jernbane mellem Snoghøj og Taulov ophæves.	Bemyndigelsen er 12 år gammel, og de ønskede ændringer formodes foretaget. Såfremt det bliver relevant, må ministeren bede om ny hjemmel.
§ 126.	Lov nr. 430 af 13. juni 1990 om salg af færgerne »Peder Paars« og »Niels Klim« ophæves.	Færgerne er for længst solgt, og loven har derfor ikke længere relevans.
§ 127.	Lov nr. 742 af 14. november 1990 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikkærftredelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.

§ 128.	Lov nr. 760 af 27. november 1991 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 129.	Lov nr. 395 af 20. maj 1992 om apotekernes bruttoavance i 1992 ophæves.	Loven er ikke længere relevant.
§ 130.	Lov nr. 1026 af 19. december 1992 om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån ophæves.	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.
§ 131.	Lov nr. 1084 af 23. december 1992 om apotekernes bruttoavance i 1993 ophæves.	Loven er ikke længere relevant.
§ 132.	Lov nr. 153 af 31. marts 1993 om afholdelse af folkeafstemning om forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af Edinburgh-Afgørelsen og Maastricht-Traktaten ophæves.	Loven er ikke længere relevant, da afstemningen er gennemført.
§ 133.	Lov nr. 199 af 20. april 1993 om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet ophæves	Uanset om tidligere bemyndigelser er udnyttet eller ej, har finansministeren ved lov nr. 1079 af 22/12/1993 (Lov om bemyndigelse til optagelse af statslån) fået bemyndigelse til at optage statslån inkl. de allerede optagne lån på 950 mia. kr. Derfor er tidligere bemyndigelseslove ikke længere relevante, medmindre de indeholder særlige bestemmelser. Se dog dette lovforslags ikræfttrædelsesbestemmelser. Se endvidere bemærkningerne til dette lovforslags § 52.

§ 134.	<p>I lov nr. 1070 af 20. december 1995 om Dansk Eksportkreditfond m.v. med senere ændringer foretages følgende ændringer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) I § 11, stk. 1, ændres »stk. 2-7« til: »stk. 2-6«. 2) § 11, stk. 2, ophæves. Stk. 3-7 bliver herefter stk. 2-6. 3) I § 11, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »nævnte ansøgninger og i stk. 3 nævnte« til: »nævnte«. 4) I § 11, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »2 og 3« til: »2«. 	<p>Til nr. 2. Bestemmelsen omhandler ansøgninger fra 1996. Disse må formodes at være færdigbehandlet. Øvrige rettelse er konsekvensrettelse.</p> <p>Loven er godkendt af Europa-Kommissionen. Det formodes ikke, at ændringen skal godkendes af Kommissionen. Skulle det alligevel være tilfældet, kan der under udvalgsarbejdet indsættes en bestemmelse om, at erhvervsministeren bemyndiges til at lade bestemmelsen træde i kraft, når der foreligger en notifikation fra Europa-Kommissionen.</p>
§ 135.	<p>Lov nr. 389 af 22. maj 1996 om undersøgelse af Nørrebro-sagen ophæves.</p>	<p>Undersøgelsen er afsluttet, så loven kan ophæves. Dette er et meget aktuelt eksempel på, at det er sjusk, når Folketinget ikke vedtager en bestemmelse om automatisk ophævelse af en lov, når dens meget begrænsede aktivitet er afsluttet.</p>
§ 136.	<p>Lov nr. 286 af 10. juni 1981 om ny- og ombygning af Det Kgl. Teaters Gamle Scene ophæves</p>	<p>Netop nu, hvor der er truffet politisk aftale m.v. om en ny ombygning og tilbygning af Det Kgl. Teaters Gamle Scene m.v., må det være på sin plads at ophæve den lov, som var grundlaget for den tidligere ombygning.</p>
§ 137.	<p>Eventuelle ændringer i de love og bestemmelser, der ophæves, ophæves ligeledes.</p>	<p>Ændringerne bliver overflødige, hvis loven, de ændrer, ophæves.</p>
§ 138.	<p>Forskrifter udstedt i medfør af de ophævede bestemmelser ophæves.</p>	<p>Forskrifter skal have hjemmel i en lov. Hvis loven ophæves, er hjemmelen til forskrifterne væk, og forskrifterne kan ophæves.</p>
§ 139.	<p>I § 1, stk. 2, i lov nr. 1079 af 22. december 1993 om bemyndigelse til optagelse af statslån ændres "gældende" til: "tidligere".</p>	<p>Når de enkelte bemyndigelseslove ophæves, bør teksten rettes fra gældende til tidligere for ikke at skabe unødige fortolkningsproblemer.</p>
§ 140.	<p>Loven træder i kraft 3 måneder efter bekendtgørelsen i Lovtidende, medmindre andet er angivet i de enkelte paragraffer.</p>	<p>I enkelte af paragrafferne er der angivet specielle overgangsbestemmelser. Når der foreslås en ikrafttræden 3 måneder efter bekendtgørelsen i Lovtidende, er det med henblik på, at ministrene kan forberede ændringer af ministeriets andre love, såfremt det måtte vise sig, at det er hensigtsmæssigt.</p>

Skriftlig fremsættelse

Kim Behnke (FRI):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af 100 love og retsfor skrifter. (Ophævelse af mere end 100 love og retsfor skrifter, der er forældede og uden retlig nødvendighed).

(Lovforslag nr. L 219).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.